

Spis treści

1. III Liceum Ogólnokształcące, ul. os. Wysokie 6 -KRAKÓW	2
1.1. Dane historyczne	2
1.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	3
1.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	4
2. VIII Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Wyspiańskiego, ul. Grzegorzewska 24 KRAKÓW	9
2.1. Dane Historyczne	9
2.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	9
2.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	10
3. XXIV Liceum Ogólnokształcące, ul. Wilhelma "Wilka" Wyrwińskiego 1	13
KRAKÓW	13
3.1. Dane historyczne.....	13
3.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	14
3.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania.....	14
4. XX Liceum Ogólnokształcące im. Leopolda Staffa, ul. Szlak 5 KRAKÓW	18
4.1. Dane historyczne	18
4.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	19
4.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	20
5. Szkoła Podstawowa nr 11 im. J. Dietla, ul. Miodowa 36, KRAKÓW	24
(w skład zespołu oprócz szkoły wchodzi też Przedszkole Samorządowe nr 21)	24
5.1. Dane historyczne	24
5.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	24
5.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	25
6. Szkoła Podstawowa nr 14 ul. Prof. Bartla 29 KRAKÓW	28
6.1. Dane historyczne	28
6.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	28
6.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	29
7. Szkoła Podstawowa nr 38 im. Bractwa Kurkowego, ul. Francesco Nullo 23, KRAKÓW. 33	
7.1. Dane historyczne	33
7.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	33
7.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	33
8. Szkoła Podstawowa nr 75; Szkoła Mistrzostwa Sportowego w Krakowie oraz Liceum Ogólnokształcące Mistrzostwa Sportowego (Zespół Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego) ul. Grochowska 20, KRAKÓW	38
8.1. Dane historyczne	38

8.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	38
8.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	39
9. Szkoła Podstawowa nr 93 im. L. Rydla, ul. Feliksa Szlachetkowskiego 31; KRAKÓW	43
9.1. Dane historyczne	43
9.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	43
9.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	44
10. Szkoła Podstawowa nr 107 im. T. Boya-Żeleńskiego, ul. Zdrowa 6; KRAKÓW	48
10.1. Dane historyczne	48
10.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	48
10.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	49
11. Technikum Mechaniczne nr 15, al. A. Mickiewicza 5 ; KRAKÓW	53
11.1. Dane historyczne	53
11.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	54
11.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	56
12. Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, ul. Ulanów 9, KRAKÓW	61
12.1. Dane historyczne	61
12.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna	62
12.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania	63

Analizy uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach

1. III Liceum Ogólnokształcące, ul. os. Wysokie 6 -KRAKÓW 1.1. Dane historyczne
Historia III Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie jest długa. Powstanie szkoły wiąże się z założeniem w 1906 roku Cesarsko-Królewskiego Gimnazjum V w Krakowie, które mieściło się w budynku przy ul. Stanisława Stachowskiego 5 (późniejszej ul. Jana Kochanowskiego 5).

W czasie okupacji niemieckiej została zamknięta. Po zakończeniu II wojny światowej szkoła wznowiła działalność. Po reorganizacji szkolnictwa w latach 1945–1948 szkołę przekształcono w świecką i koedukacyjną Szkołę Ogólnokształcącą stopnia Licealnego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci nr 3. W roku szkolnym 1953/54 zmieniono nazwę szkoły na III Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego.

W związku z rozbudową krakowskiej dzielnicy Nowa Huta, w 1968 roku Liceum przeniesiono do budynku na osiedlu Wysokim 6.

W 2014 roku przy Liceum zbudowano nową, pasywną halę sportową.

W 2017 roku sfinalizowano termomodernizację budynku Liceum.

1.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Budynek III Liceum Ogólnokształcącego składa się obecnie z budynku głównego, sali gimnastycznej, nowej hali sportowej oraz zespołu boisk.

Budynek główny wraz z salą gimnastyczną prezentuje cechy architektury modernizmu lat 60-tych XX wieku, przy czym jest to „typowy projekt”, według którego w tym okresie wznoszono nowe szkoły w ramach „szkół Tysiąclecia”.

Budynek nowej hali sportowej prezentuje współczesny styl architektoniczny, ale jest dobrze powiązany estetycznie z zespołem istniejącym m.in. poprzez zastosowanie tej samej kolorystyki.

Na zespół III Liceum Ogólnokształcącego składa się: budynek główny, sala gimnastyczna, nowa hala sportowa oraz boisko sportowe. Teren wokół szkoły jest uporządkowany. Działka (nr ewid. 116/2) pomimo faktu, że jest stosunkowo duża daje małe możliwości uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o nowe elementy ponieważ jest już niemal w 100 % zagospodarowana. Budynek III Liceum Ogólnokształcącego jest położony na terenie osiedla Wysokiego, które jest częścią osiedla Bieńczyce. Osiedle Bieńczyce powstało w latach 1959–1979. Zostało zaprojektowane

przez Jadwigę Guzicką wraz z zespołem. Teren, na którym powstało osiedle Bieńczyce to dawna podkrakowska wieś, która była położona na północny-zachód od placu Centralnego. Granice prac budowlanych przy wzniesieniu osiedla Bieńczyce biegły od ulicy Kocmyrzowskiej do rzeki Dłubni i terenów lotniska cywilnego w Czyżynach. Osiedle Bieńczyce w kompozycji urbanistycznej podzielone zostało na sektory, określane literami E, F, G, H, J. Planowano stworzenie lokali mieszkalnych dla 30 tysięcy mieszkańców w budynkach o zróżnicowanej wysokości, co miało urozmaicić luźną kompozycję przestrzenną. Na 1000 mieszkańców przewidywano 10 miejsc w żłobkach, 51 – w przedszkolach, 142 – w szkołach podstawowych oraz 48 – w szkołach średnich, co wiązało się ze wzniesieniem odpowiedniej liczby budynków dla wspomnianych instytucji. Budynki mieszkalne miały być niską zabudową – cztery kondygnacje czyli parter i trzy piętra, planowano także domki parterowe i nieliczne budynki

wysokie. Zaplanowano wzniesienie kilku wieżowców 9- i 12-kondygnacyjnych oraz jednego 20-kondygnacyjnego.

Zaplanowano też budowę pawilonów handlowo-usługowych, kina, domu kultury, kościoła oraz hali sportowej. Cała zabudowa miała być okolona zielenią parkową, która miała łączyć się z zielenią wewnątrz mieszkalnych.

1.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek Liceum zlokalizowano w centralnej części osiedla, na działce nr ewid. 116/2. Od południa zespół Liceum graniczy z terenami zielonymi, od zachodu zaś z terenem Szkoły Podstawowej nr 104. Tereny sportowe tj. boiska szkolne położone są w zachodniej części działki.

Wejście do budynku i związane z nim przedpole znajduje się we wschodniej części terenu. Obiekt oraz teren Liceum jest w bardzo dobrym stanie technicznym;

Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. BIEŃCZYCE - OSIEDLE (Uchwała nr LXX/1007/13).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach

NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
III Liceum Ogólnokształcące, ul. os. Wysockie 6 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu III Liceum Ogólnokształcącego, [w:] www.geoportal.gov.pl 	 Ryc.9. Zdjęcie archiwalne budynku III Liceum Ogólnokształcącego, przed modernizacją, 2011. Fot. https://pl.wikipedia.org/wiki/Plac%C3%B3wka_budynku_wiosna.jpg	Historia III Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie jest długa. Powstanie szkoły wiąże się z założeniem w 1906 roku Ciesielsko-Królewskiego Gimnazjum V w Krakowie, które mieściło się w budynku przy ul. Stanisława Stachowskiego 5 (późniejszej ul. Jana Kochanowskiego 5). W czasie okupacji niemieckiej została zamknięta. Po zakończeniu II wojny światowej szkoła wznowiła działalność. Po reorganizacji szkolnictwa w latach 1945-1948 szkołę przekształcono w świecką i koedukacyjną Szkołę Ogólnokształcącą stopnia Licealnego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci nr 3. W roku szkolnym 1953/54 zmieniono nazwę szkoły na III Liceum
	Ryc.2. Widok z lotu ptaka na III Liceum Ogólnokształcące. Fot. [w:] Archiwum Szkoły. Ryc.3. Widok na budynek (elewacja frontowa, strefa wejściowa do budynku) III Liceum Ogólnokształcącego od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022. Ryc.4. Widok na budynek (elewacja frontowa) III Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022.	 Ryc.10. Zdjęcie archiwalne budynku III Liceum Ogólnokształcącego, przed modernizacją. Fot. [w:] Archiwum Szkoły.	Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego. W związku z rozbudową krakowskiej dzielnicy Nowa Huta, w 1968 roku Liceum przeniesiono do budynku na osiedlu Wysockim 6. W 2014 roku przy Liceum zbudowano nową, piasynową halę sportową. W 2017 roku sfinalizowano termomodernizację budynku Liceum.

	 Ryc. 5. Widok na budynek (elewacja tylna) III Liceum Ogólnokształcącego od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022. Ryc. 6. Widok na budynek (elewacja boczna południowa) III Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022.		
	 Ryc. 7. Widok na budynek (elewacja boczna północna) III Liceum Ogólnokształcącego od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022. 		

Ryc. 8. Widok na budynek nowej hali sportowej III Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kozłowski-Krupa, 2022.			
KOMPOZYCJA ARCHITECTONICZNA	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/UKŁADU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO
- Budynek III Liceum Ogólnokształcącego składa się obecnie z budynku głównego, sali gimnastycznej, nowej hali sportowej oraz zespołu boisk; - Budynek główny oraz z salą gimnastyczną prezentuje cechy architektury modernizmu lat 60-tych XX wieku, przy czym jest to „typowy projekt”, według którego w tym okresie wznoszono nowe szkoły w ramach „szkół Tysiąclecia”; - Budynek nowej hali sportowej prezentuje współczesny styl architektoniczny, ale jest dobrane powiązany estetycznie z zespołem istniejącym m.in. poprzez zastosowanie tej samej kolorystyki.	- Budynek III Liceum Ogólnokształcącego jest położony na terenie osiedla Wysokiego, które jest częścią osiedla Bieńczyce; - Osiedle Bieńczyce powstało w latach 1953-1979. Zostało zaprojektowane przez Józefa Guzicką oraz z zespołem; - Teren, na którym powstało osiedle Bieńczyce to dawna podkarpacowska wieś, która była położona na północno-zachód od placu Centralnego; - Granice prac budowlanych przy wzniesieniu osiedla Bieńczyce biegły od ulicy Kocimierzowskiej do rzeki Dłubny i terenu lotniska cywilnego w Czyłkach; - Osiedle Bieńczyce w kompozycji urbanistycznej podzielone zostało na sektory, określone literami E, F, G, H, I. Planowano stworzenie lokali mieszkalnych dla 30 tysięcy mieszkańców w budynkach o zróżnicowanej wysokości, co miało uregulować całą kompozycję przestrzenną; - Na 1000 mieszkańców przewidziano 10 mieszkań w blokach, 54 – w przedszkolach, 142 – w szkołach podstawowych oraz 48 – w szkołach średnich, co wiązało się ze wzniesieniem odpowiedniej liczby budynków dla wspomnianych instytucji.	brak	
		- Budynki mieszkalne miały być niską zabudową – cztery kondygnacje czyli parter i trzy piętra, planowane także domki parterowe i wielokondygnacyjne; - Zaplanowano wzniesienie kilku wieżowców 5- i 12-kondygnacyjnych oraz jednego 20-kondygnacyjnego; - Zaplanowano też budowę pawilonów handlowo-usługowych, kina, domu kultury, kościoła oraz hali sportowej; - Cała zabudowa miała być otoczona zieloną parkową, która miała łączyć się z zieloną wśród mieszkaniową; - Budynek Liceum zlokalizowano w centralnej części osiedla, na działce nr ewid. 336/2; - Od południa zespół Liceum graniczy z terenami zielonymi, od zachodu zaś z terenem szkoły Podstawowej nr 104; - Tereny sportowe tj. boiska szkolne położone są w zachodniej części działki; - Wejście do budynku i związane z nim przedpole znajduje się we wschodniej części terenu;	 Ryc. 11. Kompozycja urbanistyczna terenu III Liceum Ogólnokształcącego na Wągrowie - <i>detalizacja</i> z

		1978 rok: Ortofotomapa [w:] https://misp.um.krakow.pl Ryc.12. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek III Liceum Ogólnokształcącego, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest obiekt; kolor pomarańczowy – zabudowana część działki (budynek główny – 1; sala gimnastyczna – 2; nowa hala sportowa – 3); kolor jasnozielony – niezabudowana część działki (dojścia, dojazdy, zieleni urządzone i nieurządzone); kolor ciemnozielony – boiska sportowe. Oprac. D. Kuźniarz-Krupa.	
		 Ryc.13. Widok na wnętrze urbanistyczne za budynkiem III Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. Ryc.14. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynkach III Liceum Ogólnokształcącego od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022.	

kolumnami, z rozetami z witrażowym przeszkleniem. Elewacje budynku liceum mają mocną tektonikę ukształtowaną przez międzypiętrowe gzymsy opaskowe, uskokowe pilastry międzyokienne i płyciny oraz wydatny, profilowany gzyms kordonowy. Budynek zwieńczony attyką.

Analizowana nieruchomość jest położona w granicach strefy buforowej obszaru wpisanego na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Obiekt wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków.

Budynek obecnego VIII Liceum Ogólnokształcącego położony jest przy ulicy Grzegórzeckiej, jest jednak cofnięty od pierzei ulicy. Budynek został wzniesiony na działce nr ewid. 21/3. Przed budynkiem znajduje się przestrzeń zielona wypełniona drzewami, krzewami oraz trawnikiem. Za budynkiem znajduje się przestrzeń sportowo-rekreacyjna, częściowo zagospodarowana (boiska sportowe). Granicę działki od południa wyznacza ogrodzenie;

Za budynkiem znajduje się teren utwardzony, pełniący funkcję parkingu.

2.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek VIII Liceum Ogólnokształcącego został odnowiony. Działka jedynie w części (boiska sportowe) jest uporządkowana. Pozostały teren wymaga uporządkowania (parking, garaże, przestrzenie zielone). Na terenie brakuje wydzielonych stref odpoczynku i relaksu dla uczniów. Przedmiotowa nieruchomość jest rozległa i stwarza dogodne możliwości uzupełnienia funkcji edukacyjnej. Obiekt w dobrym stanie technicznym, po termomodernizacji. Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. "WESOŁA - REJON ULICY KOPERNIKA" (Uchwała nr LXXIV/2076/21).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJEŃCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
VIII Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Wyspiańskiego, ul. Grzegorzewska 24 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu przy VIII Liceum Ogólnokształcącym, [w:] https://earth.google.com.	 Ryc.5. Budynek VIII Liceum Ogólnokształcącego (elewacja południowa) w latach 90-tych XX wieku, przed remontem elewacji. Fot. [w:] Archiwum Szkoły.	W roku 1954, na działce przy ul. Grzegorzewskiej rozpoczęto budowę nowego liceum. Budynek zaprojektował architekt Józef Gołąb. Szkołę oddano do użytku w 1956 roku, a jej pierwszym dyrektorem został Włodzisław Żytniński. Przy szkole były rozległe tereny rekreacyjne, w tym boisko. Tereny te od 1964 roku były ogólnodostępne dla okolicznych mieszkańców.
	 Ryc.2. Widok na budynek (elewacja frontowa) VIII Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa. Ryc.3. Widok na budynek (elewacja boczna, wschodnia) VIII Liceum Ogólnokształcącego od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa.		

	 Ryc.4. Widok na budynek (elewacja boczna, zachodnia) VIII Liceum Ogólnokształcącego od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa.		
	KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA • Projektantem budynku był Józef Gołąb; • Obiekt zaprojektowany w stylu socrealistycznym z elementami <u>protomodernizmu</u>; • Duży, dwupiętrowy budynek na planie podłużnym, położony równoległe do ulicy Grzegorzkiej; • Od strony północnej do budynku dostawiona jest sala gimnastyczna na rzucie prostokąta, połączona z budynkiem szkoły przewiązką; • Kompozycja budynku osiowa, z dwoma bocznymi ryzalitami (od strony zachodniej oraz od wschodu);	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA • Budynek obecnego VIII Liceum Ogólnokształcącego położony jest przy ulicy Grzegorzkiej, jest jednak <u>cofnięty</u> od pierzei ulicy; • Budynek został wzniesiony na działce nr ewid. 21/3; • Przed budynkiem znajduje się przestrzeń zielona wypełniona drzewami, krzewami oraz trawnikiem; • Za budynkiem znajduje się przestrzeń sportowo-rekreacyjna, częściowo zagospodarowana (boiska sportowe); • Granicę działki od południa wyznacza ogrodzenie;	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/URZĄDU URBANISTYCZNEGO/KRAJOBRAZU KULTUROWEGO • Analizowana nieruchomość jest położona w granicach strefy buforowej obszaru wpisanego na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO;
• Nietypowe rozwiązanie dla budynków szkolnych w zakresie strefy wejściowej ponieważ na elewacji frontowej zaprojektowano dwa symetryczne wejścia główne, flankowane kolumnami, z rozetami z witrażowym przeszkleniem; • Elewacje budynku licum mają mocną tętność ukształtowaną przez <u>międzypiętrove</u> gzymsy opaskowe, uskokowe pilastry międzyokienne i płyciny oraz wydatny, profilowany gzyms kordonowy; • Budynek zwieńczony attyką.	• Za budynkiem znajduje się teren utwardzony, pełniący funkcję parkingu. Ryc.6. Kompozycja urbanistyczna terenu przy VIII Liceum Ogólnokształcącym na fragmencie ortofotomapy z 1970 roku. Ortofotomapa [w:] https://misp.um.krakow.pl Ryc.7. Kompozycja urbanistyczna działki, na której zlokalizowany jest budynek VIII Liceum Ogólnokształcącego, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice działki, na której zlokalizowany jest budynek; kolor pomarańczowy - zainstalowana szpila działki (budynek główny wraz z przewiązką i salą gimnastyczną); kolor	• Obiekt wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków.	

		propiłaty – niezabudowana część działki; kolor zielony – przestrzeń rekreacyjna (boiska sportowe) oraz zieleń. Ogrod. D. Kufner-Krupa. Ryc.8. Widok na fragment wnętrza urbanistycznego przed budynkiem VIII Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kufner-Krupa, 2022. 	
		Ryc.9. Widok na fragment wnętrza urbanistycznego przy budynku VIII Liceum Ogólnokształcącego od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kufner-Krupa, 2022. Ryc.10. Widok na fragment wnętrza urbanistycznego za budynkiem VIII Liceum Ogólnokształcącego (boiska sportowe) od strony północnej, obecnie. Fot. [wz]. Archiwum Szkoły.	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO	UWAGI	Bibliografia
	- Budynek VIII Liceum Ogólnokształcącego został odnowiony; - Działka jedynie w części (boiska sportowe) jest uporządkowana; - Pozostały teren wymaga uporządkowania (parking, garaże, przestrzenie zielone); - Na terenie brakuje wydzielonych stref odpoczynku i relaksu dla uczniów; - Inwestycyjna nieruchomości jest możliwa i stwarza dogodne możliwości uzupełnienia funkcji edukacyjnej.	- Obiekt w dobrym stanie technicznym, po termomodernizacji; - Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. "WESOŁA - REGION ULICY KOPEŃNIKA" (Uchwała nr LXXII/2026/31).	M. Włodarczyk, Szlakiem dziedzictwa. Przegląd architektury Krakowa lat 1945-1990. Wyd. SARP G. Kraków, Kraków 2017.

3. XXIV Liceum Ogólnokształcące, ul. Wilhelma "Wilka" Wyrwińskiego 1 KRAKÓW

3.1. Dane historyczne

Początkowo w budynku przy ul. „Wilka” Wyrwińskiego 1 (wcześniej ul. Szadkowskiego) działała Szkoła Podstawowa nr 8. W 1991 roku dodano do niej XXIV Liceum Ogólnokształcące, tworząc Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 11. Z czasem szkoła podstawowa zakończyła swoją działalność i w budynku pozostało jedynie XXIV Liceum Ogólnokształcące. Budynek został wzniesiony w 1961 roku.

3.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Budynek XXIV Liceum Ogólnokształcącego składa się z budynku głównego oraz Sali gimnastycznej. Zespół prezentuje cechy architektury modernizmu lat 60-tych XX wieku. Budynek Liceum zlokalizowany jest na terenie tzw. Osiedla Oficerskiego, w jego północnej części, przy ul. J. Brodowicza (od zachodu) i ul. Wilhelma "Wilka" Wyrwińskiego (od północy). Budynek Liceum oraz przynależny do niego teren wzniesiono na działkach nr ewid.: 91/4; 91/3; 91/2; Budynek zlokalizowano prostopadle do ulicy J. Brodowicza i stosunkowo blisko niej. Tereny sportowe tj. boisko szkolne położone są w głębi działki nr ewid. 91/4. Wejście do budynku i związane z nim przedpole znajduje się w północnej części terenu, od ul. Wilhelma "Wilka" Wyrwińskiego. Pozostały teren jest niezagospodarowany, tworzy go przeważnie zielenie nieurządzona.

3.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Na zespół XXIV Liceum Ogólnokształcącego składa się: budynek główny, sala gimnastyczna oraz boisko sportowe. Na terenie brakuje uporządkowanej strefy parkingowej. Teren szkoły jest stosunkowo duży i tylko w części jest zagospodarowany. Teren wokół budynku liceum wymaga uporządkowania i odnowienia, obecnie jedynym „nowym” elementem zagospodarowania jest boisko sportowe, położone w południowej części terenu. Stosunkowo duży teren wokół szkoły daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o nowe elementy. Obiekt oraz teren szkoły jest dobrze zachowany biorąc pod uwagę stan techniczny. Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. OSIEDLE OFICERSKIE (Uchwała nr LXII/888/12).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJEŚCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA MONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
XXIV Liceum Ogólnokształcące, ul. Wilhelma "Wilku" Wywileńskiego 1 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu XXIV Liceum Ogólnokształcącego. [w:] www.geoportal.gov.pl Ryc.2. Widok z lotu ptaka na XXIV Liceum Ogólnokształcące. Fot. [w:] Archiwum Szkoły.	 Ryc.3. Zdjęcie archiwalne budynku XXIV Liceum Ogólnokształcącego. Fot. [w:] Archiwum Szkoły.	Początkowo w budynku przy ul. „Wilku” Wywileńskiego 1 (wówczas ul. Szadkowskiego) działała Szkoła Podstawowa nr 8. W 1991 roku dodano do niej XXIV Liceum Ogólnokształcące, tworząc Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 11. Z czasem szkoła podstawowa zakończyła swoją działalność i w budynku pozostało jedynie XXIV Liceum Ogólnokształcące. Budynek został wzniesiony w 1961 roku.
	 Ryc.3. Widok na budynek (elewacja frontowa) XXIV Liceum Ogólnokształcącego od strony północno-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022. Ryc.4. Widok na budynek (elewacja tylna) XXIV Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022.		

	 Ryc.5. Widok na budynek (elewacja tylna i boczna-wschodnia) XXXIV Liceum Ogólnokształcącego od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022. Ryc.6. Widok na budynek (sala gimnastyczna) XXXIV Liceum Ogólnokształcącego od strony północno-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022.		
	KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA - Budynek XXXIV Liceum Ogólnokształcącego składa się z budynku głównego oraz sali gimnastycznej; - Zespół prezentuje cechy architektury modernizmu lat 60-tych XX wieku.	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Budynek Liceum zlokalizowany jest na terenie tzw. Osiedla Oficerskiego, w jego północnej części, przy ul. J. Brodowicza (od zachodu) i ul. Wilhelma "Wilka" Wyrwińskiego (od północy); - Budynek Liceum oraz przynależny do niego teren wnieśli na działkach nr ewid.: 91/4; 91/3; 91/2; - Budynek zlokalizowany prostopadle do ulicy J. Brodowicza i stosunkowo blisko niej; - Tereny sportowe tj. boisko szkolne położone są w głębi działki nr ewid. 91/4; - Wejście do budynku i związane z nim przedpole znajduje się w północnej części terenu, od ul. Wilhelma "Wilka" Wyrwińskiego; - Pozostały teren jest niezagospodarowany, tworzy go przeważnie zieleń rozeurlana.	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/URZĄDU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO Brak

		 Ryc.8. Kompozycja urbanistyczna terenu XXIV Liceum Ogólnokształcącego na fragmencie ortofotomapy z 1970 roku. Ortofotomapa [w:] https://mup.um.krakow.pl Ryc.9. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek XXIV Liceum Ogólnokształcącego, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowane jest Liceum; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek główny - 1; sala gimnastyczna - 2); kolor jasnozielony - niezabudowana część działki (dojście, dojazdy, zieleń	
		urządzona i nierządzona); kolor ciemnozielony - boiska sportowe. Oprac. D. Kuźnierz-Krupa. Ryc.10. Widok na wnętrza urbanistyczne przed budynkiem XXIV Liceum Ogólnokształcącego od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022. Ryc.11. Widok na wnętrza urbanistyczne przy budynku XXIV Liceum Ogólnokształcącego od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa, 2022.	

		 Rys.12. Widok na smukłą architektoniczną formę budynku 4000' Liceum Ogólnokształcącego na ul. Szlak w Krakowie, 2022	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO	UWAGI	Bibliografia
	• Na obszar XXV Liceum Ogólnokształcącego składa się: budynek główny, sala gimnastyczna oraz budoła sportowa; • Na terenie brakuje uporządkowanej strefy parkingowej; • Teren szkoły jest stosunkowo duży i tylko w części jest zagospodarowany; • Teren wokół budynku kinu wymaga uporządkowania i odnowienia, obecnie jedynie „surowym” asfalcem zagospodarowane jest tło tła sportowa, położone w południowej części terenu; • Stosunkowo duży teren wokół szkoły daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o nowe elementy.	• Obiekt oraz teren szkoły jest dobrze zachowany biorąc pod uwagę stan techniczny; • Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP ps. OŚCIEŻE ODCZYSTK (zaktualiz. w 1997/1998/1999).	• M. Matusz, „Wzrost funkcjonalno-przemysłowy regionu oświaty w Krakowie”. Od planu minimalnego do pełnego rozwoju do wielofunkcyjnego zespołu środowiskowego „Krajoznictwo”.
			„Miejskie” nr 17 (2008, s. 33-40).

4. XX Liceum Ogólnokształcące im. Leopolda Staffa, ul. Szlak 5 KRAKÓW

4.1. Dane historyczne

Liceum Ogólnokształcące nr XX swoją historię wiąże z powstaniem w wieku XV (lub wcześniej) szkoły parafialnej przy kościele św. Floriana na Kleparzu. Szkoła ta od 2 połowy XVI do 1780 roku podlegała Akademii Krakowskiej, zaś później przeszła pod zarząd miasta i stała się szkołą świecką.

W okresie zaborów szkoła stała się szkołą elementarną a w latach 1815-1846 funkcjonowała jako miejska szkoła początkowa, by po 1846 roku powrócić do miana szkoły elementarnej.

Szkoła od początku aż do wieku XIX działała w budynku przy kościele św. Floriana. W wieku XIX budynek zburzono ze względu na jego zły stan techniczny, a szkołę w 1878 roku przeniesiono do nowej siedziby przy rynku Kleparskim (obecnie plac Matejki). Mniej więcej od tego momentu szkoła działała jako 4-klasowa szkoła męska. Od 1893 roku szkoła zaczęła działać już jako 6-klasowa.

W 1899 roku ponownie uległ zmianie status szkoły. Zmieniono ją na 3-klasową szkołę wydziałową męską, która była połączona z 4-klasową szkołą pospolitą męską.

W tym samym okresie, na początku XX wieku, w związku z wytyczeniem końcowego odcinka ul. Szlak pojawiła się możliwość budowy nowego gmachu szkoły. Powstał on

w rejonie historycznego folwarku zwanego Maślakówka. Twórcą projektu dużego gmachu szkoły był architekt Jan Zawiejski. Projekt został opracowany w 1908 roku. Budowa szkoły trwała od 1910 do 1911 roku. Do nowego budynku szkoła została przeniesiona rok później. W okresie międzywojennym oprócz lekcji dla uczniów w szkole odbywały się także kursy dydaktyczne dla kierowników i inspektorów szkół oraz zjazdy szkoleniowe. W budynku znajdowała się międzyszkolna pracownia fizyczna oraz centralna pracownia biologiczna. We wrześniu 1939 roku budynek przejęło Wojsko Polskie. W czasie okupacji szkołę zajął Wehrmacht, a następnie stacjonowała tutaj armia sowiecka.

Następnie przeprowadzono remont budynku, aby od 1946 roku mogła w nim na powrót funkcjonować szkoła. Od 1966 roku zaczęła ona działać jako szkoła 7-klasowa. W latach 1970-1971 dokonano kapitalnego remontu szkoły. W roku 1976 Szkołę Podstawową przeniesiono do innego budynku. W gmachu zaczęło działać Studium Nauczycielskie. Następnie w 1991 roku w budynku zaczęła działać ponownie szkoła - Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 10, w skład którego weszło XX Liceum Ogólnokształcące.

4.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Projektantem budynku był Jan Zawiejski. Duży, trzypiętrowy budynek na planie podłużnym, położony równolegle do ulicy Szlak. Od strony podwórza budynek posiada dwa skrzydła. Elewacja frontowa ma trzy ryzality, posiada także harmonijne podziały pionowe i poziome. Styl obiektu wg. J. Purchli to umiarkowany modernizm klasycyzujący. Budynek obecnego XX Liceum Ogólnokształcącego położony jest przy ulicy Szlak, w jej końcowym fragmencie tj. między ulicami Krowoderską, a Łobzowską; Budynek wraz z przyległymi kamienicami tworzy południową pierzeję ulicy Szlak; Działka (nr ewid 4), na której został zlokalizowany ma kształt zbliżony do prostokąta; Od strony południowej graniczy z zielenią, która wypełnia wnętrza kwartału zabudowy między ulicami Krowoderską, a Łobzowską; Działka, na której wzniesiono budynek została zagospodarowana w charakterystyczny dla większości krakowskich kamienic przełomu XIX i XX wieku sposób tj. frontową część działki wypełnia budynek, w zabudowie pierzejowej, tylną zaś niezabudowane podwórko; Granicę działki od południa wyznacza

ogrodzenie z siatki; Obecnie fragment tylniej części działki użytkowany jest jako niewielki parking.

4.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek XX Liceum Ogólnokształcącego nie został do końca odnowiony i zrewaloryzowany (do tej pory odnowiona jest jedynie elewacja frontowa – północna). Niezabudowana część działki nr ewid. 4 winna być uporządkowana w zakresie zieleni, ciągów komunikacyjnych, miejsc parkingowych; Na terenie brakuje wydzielonych stref odpoczynku i relaksu dla uczniów. Działka nr ewid. 4 jest raczej niewielka, ale stwarza możliwości uzupełnienia funkcji edukacyjnej budynku szkoły. Obiekt dobrze zachowany biorąc pod uwagę aspekt konserwatorski (zachowana bryła obiektu, w tym proporcje, wystrój elewacji oraz detal architektoniczny); Przeprowadzone w latach 1970-1971 remonty zasadniczo nie zmieniły charakteru obiektu. Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. Kleparz (Uchwała nr LIII/1464/21).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFA	DANE HISTORYCZNE
XX Liceum Ogólnokształcące Im. Leopolda Słaffa, ul. Szlak 5 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu XX Liceum Ogólnokształcącego, [w:] www.geoportal.gov.pl	 Ryc.6. Widok na XX Liceum Ogólnokształcące na początku XX wieku, w okresie finalizacji prac budowlanych. Fot. [w:] J. Purchla, Jan Zawiejski, architekt przełomu XIX i XX wieku, Warszawa 1986, ryc.168.	Liceum Ogólnokształcące nr XX swoją historię wiąże z powstaniem w wieku XV (już wcześniej) szkoły parafialnej przy kościele św. Floriana na Kleparzu. Szkoła ta od 2 połowy XVI do 1780 roku podlegała Akademii Krakowskiej, zaś później przeszła pod zarządek miasta i stała się szkołą świecką. W okresie zaborów szkoła stała się szkołą elementarną, a w latach 1815-1846 funkcjonowała jako męska szkoła początkowa, by po 1846 roku powrócić do miana szkoły elementarnej. Szkoła od początku aż do wieku XIX działała w budynku przy kościele św. Floriana. W wieku XIX budynek zburzono ze względu na jego zły stan techniczny, a szkołę w 1878
	 Ryc.2. Widok na budynek XX Liceum Ogólnokształcącego od strony pół-zach., z lotu ptaka obecnie. Fot. [w:] Archiwum szkoły. Ryc.3. Widok na budynek (elewacja frontowa) XX Liceum Ogólnokształcącego od strony pół-wsch., obecnie. Fot. D. Kuchner-Krupa.	 Ryc.7. Widok na XX Liceum Ogólnokształcącego w 1910 roku. Fot. [w:] J. Purchla, Jan Zawiejski, architekt przełomu XIX i XX wieku, Warszawa 1986, ryc. 169.	roku przeniesiono do nowej siedziby przy rynku Kleparckim (obecnie plac Matejki). Wcześniej, od tego momentu szkoła działała jako 4-klasowa szkoła męska. Od 1893 roku szkoła zaczęła działać już jako 6-klasowa. W 1899 roku ponownie uległ zmianie status szkoły. Zmieniono ją na 3-klasową szkołę wydziałową męską, która była połączona z 4-klasową szkołą pospolitą męską. W tym samym okresie, na początku XIX wieku, w związku z wytyczeniem końcowego odcinka ul. Szlak pojawiła się możliwość budowy nowego gmachu szkoły. Powstał on w rejonie historycznego folwarku zwanego <u>Mallakówka</u> . Twórcą projektu dużego gmachu szkoły był architekt Jan Zawiejski. Projekt został opracowany w 1908 roku. Budowa szkoły trwała od 1910 do 1911 roku. Do nowego budynku szkoła została przeniesiona rok

 Ryc.4. Widok na strefę wejściową do budynku XX Liceum Ogólnokształcącego od strony północy, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa. Ryc.3. Widok na budynek (elewacja tylna) XX Liceum Ogólnokształcącego od strony północy, obecnie. Fot. D. Kuźnierz-Krupa.			później. W okresie międzywojennym oprócz lekcji dla uczniów w szkole odbywały się także kursy dydaktyczne dla kierowników i inspektorów szkół oraz zjazdy szkoleniowe. W budynku znajdowała się między innymi pracownia fizyczna oraz centralna pracownia biologiczna. We wrześniu 1939 roku budynek przejęło Wojsko Polskie. W czasie okupacji szkołę zajęł Wehrmacht, a następnie stacjonowała tutaj armia sowieńska. Następnie przeprowadzono remont budynku, aby od 1946 roku mogła w nim na powrót funkcjonować szkoła. Od 1966 roku zaczęła ona działać jako szkoła 7-klasowa. W latach 1970-1971 dokonano kapitalnego remontu szkoły. W roku 1976 szkołę Podstawową przeniesiono do innego budynku. W gmachu zaczęło działać Studium Nauczycielskie. Następnie w 1991 roku w budynku
	KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA Ryc.8. Projekt elewacji frontowej budynku XX Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie autorstwa Jana Zawiejskiego. Ryc. Fot. [w:] J. Parcha, Jan Zawiejski, architekt przełomu XIX i XX wieku, Warszawa 1986, ryc. 157. - Projektantem budynku był Jan Zawiejski; - Duży, trzypiętrowy budynek na planie podłużnym, położony równolegle do ulicy Szlak; - Od strony podwórza budynek posiada dwa skrzydła; - Elewacja frontowa ma trzy ryzality, posiada także harmonijne podziały pionowe i poziome;	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Budynek obecnego XX Liceum Ogólnokształcącego położony jest przy ulicy Szlak, w jej końcowym fragmencie tj. między ulicami Krowoderską, a Łobzowską; - Budynek wraz z przyległymi kamienicami tworzy południową pierzeję ulicy Szlak; - Działka (nr ewid. 4), na której został lokalizowany ma kształt zbliżony do prostokąta; - Od strony południowej graniczy z zielenią, która wypełnia wnętrze kwartału zabudowy między ulicami Krowoderską, a Łobzowską; - Działka, na której wzniesiono budynek została zagospodarowana w charakterystyczny dla większości krakowskich kamienic przełomu XIX i XX wieku sposób tj. frontową część działki wypełnia budynek, w zabudowie pierzejowej, tylną zaś niezabudowane podwórko; - Granice działki od południa wyznacza ogrodzenie z siatki; - Obecnie fragment tylną część działki użytkowany jest jako niewielki parking;	zaczęła działać ponownie szkoła - Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 10, w skład którego weszło XX Liceum Ogólnokształcące. UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/URZĄDU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO - Obiekt jest objęty wpisem do rejestru zabytków woj. małopolskiego: ul. Szlak 5/7 A-977, Szkoła, 14.06.1994 r.; - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru oznaczonego na Pomnik historii „Kraków - Historyczny Zespół Miasta” (zarządzenie Prezydenta RP z dnia 8 września 1994 r. - Monitor Polski Nr 30, poz. 418); - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach strefy buforowej obszaru wpisanego na Listę

	Styl obiektu wg. J. Puchli to uśredniony modernizm klasycyzujący.	 Ryc.9. Kompozycja urbanistyczna budynku XX Liceum Ogólnokształcącego na fragmencie planu Krakowa z 1925 roku. Plan [w:] https://dawnemapykrakowa.pl/map/1925-krakow/?_stf_kategoria_map=plany-krakowa#16/50.0615/19.9258/1925b_Krakow-osm_podklad_czb Ryc.10. Kompozycja urbanistyczna budynku XX Liceum Ogólnokształcącego na fragmencie szczegółowego planu Krakowa z przyległymi gminami z 1947 roku. Plan [w:] https://dawnemapykrakowa.pl/map/1947-szczegolowy-plan-krakowa-z-przyleglymi-gminami/#15/50.0634/19.9264/1947_Krakow-osm_podklad_czb	Światowego Dziedzictwa UNESCO: Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków - układ urbanistyczny oraz zespół zabudowy dawnej IV dzielnicy katastralnej miasta Krakowa - "Prasek" nr A-1446/M.
		 Ryc.11. Kompozycja urbanistyczna działki, na której zlokalizowany jest budynek XX Liceum Ogólnokształcącego, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice działki, na której zlokalizowany jest budynek; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek główny wraz z przybudówkami); kolor popielaty - niezabudowana część działki. Oprac. D. Kuźniarz-Krupa. 	

z trzema ryzalitami od strony północnej. Do zabytkowego gmachu, od strony wschodniej w latach 70/80-tych XX wieku dobudowano nową część. Obecnie stanowi ona wejście do szkoły oraz pomieszczenia przedszkola.

Budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 11 położony jest przy ulicy Miodowej, w pobliżu skrzyżowania z ulicą Starowiślną; Budynek główny (zabytkowy) szkoły współtworzy północną pierzeję ulicy;

Budynki szkoły zostały zbudowane na działkach nr ewid.: 125/4; 125/3; 125/7; 1 2 4 , które razem tworzą nieregularny wielobok; za budynkami, od strony północnej znajdują się parkingi dla pracowników, zespół boisk oraz plac zabaw związany z przedszkolem; Teren, na którym wzniesiono budynki zespołu oświatowego został zagospodarowany w charakterystyczny dla większości krakowskich kamienic przełomu XIX i XX wieku sposób tj. frontową część działki wypełnia budynek, w zabudowie pierzejowej, tylną zaś niezabudowane podwórko;

5.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Obiekt jest objęty wpisem do rejestru zabytków woj. małopolskiego: ul. Miodowa 36, A-861, budynek szkoły podstawowej, wpis z 4.10.1990;

Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru uznanego za Pomnik historii „Kraków – Historyczny Zespół Miasta” (zarządzenie Prezydenta RP z dnia 8 września 1994 r. – Monitor Polski Nr 50, poz. 418);

Analizowana nieruchomość jest położona w granicach strefy buforowej obszaru wpisanego na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków - Układ urbanistyczny oraz zespół zabudowy Kazimierza w obrębie tzw. „nowego miasta” wraz z historycznymi przedmieściami: Łąką św. Sebastiana, Podbrzeziem oraz Polami Kazimierzowskimi, [A-1273/M] z 18.07.2011 r. Budynek główny Szkoły Podstawowej nr 11 wymaga remontu konserwatorskiego elewacji.

Niezabudowany teren szkoły nie jest duży, ale stwarza możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej budynku szkoły. Zespół znajduje się w zadowalającym stanie technicznym; Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. Kazimierz (Uchwała nr LXXXVIII/2145/17).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach

NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Szkoła Podstawowa nr 11 im. J. Dietla, Ul. Młodzień 36, KRAKÓW (w skład zespołu oprócz szkoły wchodzi też Przedszkole Samorządowe nr 21)	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Szkoły Podstawowej nr 11, [w:] www.geoportal.gov.pl	 Ryc.5. Szkoła Podstawowa nr 11 – dawna szkoła miejska na początku XX wieku. Widok od strony południowo- wschodniej. Fot. [w:] J. Puchla, Jak powstał nowoczesny Kraków, Kraków 1990, ryc. 36.	Obecnej Szkoły Podstawowej nr 11 początek data Szkoła Miejska wzniesiona w 1886 roku, według projektu Stefana Zakrzewskiego. Na budynek Rada Miasta udzieliła kredytu ze względu na rosnące potrzeby budowy szkoły miejskiej. Obecnie budynek, wraz z kolejnym wybudowanym na przełomie lat 70-tych i 80-tych XX wieku, tworzy jedną placówkę z Przedszkolem Samorządowym nr 21.
	Ryc.2. Widok na budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 11 od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022. Ryc.3. Widok na budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 11 od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022. 		

	Ryc.4. Widok na budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 11 od strony południowo-wschodniej, obecnie. Prof. D. Kudłacz-Krupa, 2022 KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA - Projektantem budynku był Stefan Żoldan, architekt miejski Krakowa w latach 1876 – 1900). - Budynek reprezentuje charakterystyczny styl dla budownictwa publicznego przełomu XIX i XX wieku – historyzm, a dokładniej tzw. styl burgundyczny. Styl ten był popularny w wieku XIX, w architekturze mieszkaniowej, przemysłowej, sakralnej oraz szkół publicznych. Charakteryzowały go gotyckie detale: krenelacje, boczne portale oraz łączenie różnorodnej cegły klinkierowej i motywów kamiennych. - Elewacja frontowa (ściany zewnętrzne) zostały zbudowane z charakterystyczne dla tego okresu czerwonej cegły. - W rzucie budynek główny (zabytkowy) jest prostokątem z trzema ryzalitami od strony północnej. - Do zabytkowego gmachu, od strony wschodniej w latach 70/80-tych XX wieku dobudowano nową część. Obecnie stanowi ona wejście do szkoły oraz pomieszczenia przedszkola.	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 11 położony jest przy ulicy Miodowej, w pobliżu skrzyżowania z ulicą Starowitną. - Budynek główny (zabytkowy) szkoły współtworzy północną pierzeję ulicy. - Budynki szkoły zostały zbudowane na działkach nr ewid.: 125/8; 125/3; 125/7; 124, które razem tworzą nieregularny wielobok. - Za budynkami, od strony północnej znajdują się parkingi dla pracowników, zespół boisk oraz plac zabaw związany z przedszkolem. - Teren, na którym wzniesiono budynki zespołu oświatowego został zagospodarowany w charakterystyczny dla większości krakowskich kamienic przełomu XIX i XX wieku sposób tj. frontową część działki wypełnia budynek, w zabudowie pierzejowej, tylną zaś niezabudowane podwórko.	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/UKŁADU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOWOŚCI KULTUROWEGO - Obiekt jest objęty wpisem do rejestru zabytków woj. małopolskiego: ul. Miodowa 36, A-863, budynek szkoły podstawowej, wpis z 4.10.1990; - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru uznanego za Pomnik Historii „Kraków – Historyczny Zespół Miasta” (zarządzenie Prezydenta RP z dnia 8 września 1994 r. – Monitor Polski nr 50, poz. 418); - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach strefy buforowej
	Ryc.6. Teren wokół budynku Szkoły Podstawowej nr 11 na fragmencie planu Krakowa Karla Saudekera z 1893 roku. Plan [w:] https://dawnemapykrakowa.pl Ryc.7. Teren wokół budynku Szkoły Podstawowej nr 11 na fragmencie Planu Królewskiego Stołecznego Miasta Krakowa z 1898 roku. Plan [w:] https://dawnemapykrakowa.pl 	obszaru wpisanego na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków - Układ urbanistyczny oraz zespół zabudowy kamiennej w obrębie tzw. „Nowego miasta” wraz z historycznymi przedmiejscami: Łąką św. Sebastiana, Podbrzeziem oraz Polami Kazimierzowskimi, [A-1273/M] z 18.07.2011 r.	

6. Szkoła Podstawowa nr 14 ul. Prof. Bartla 29 KRAKÓW 6.1. Dane historyczne

Szkoła podstawowa nr 14 została otwarta w 2021 roku. Budowa szkoły trwała dwa lata, inwestycja została sfinansowana z budżetu Miasta Krakowa. Wykonawcą budynku była firma DomBud z Katowic.

6.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Budynek Szkoły Podstawowej nr 14 ma nowoczesną formę; Bryła budynku składa się z dwóch części: budynku głównego oraz sali gimnastycznej. Te dwie części połączone zostały przewiązką; W budynku powstały 24 sale lekcyjne, w tym cztery pracownie: fizyczna, biologiczna, chemiczna i informatyczna. W budynku znalazły się także świetlica, biblioteka z czytelnią, hala sportowa, sala treningowa oraz kuchnia z jadalnią; Na terenie przyszkolnym zaprojektowano boisko sportowe o wymiarach 20 m x 40 m oraz drogi dojazdowe, parkingi i wiaty rowerowe.

Szkoła Podstawowej nr 14 powstała jako uzupełnienie nowego zespołu mieszkaniowego zrealizowanego na os. Kliny Południe; Została zlokalizowana w centralnej części terenu, na rozległej nieregularnej działce (nr ewid. 96/369), między

dwoma zespołami mieszkaniowymi określonymi w MPZP: Kliny Południe i Kliny Gadowskiego II;

Na analizowanym obszarze nie dostrzega się z góry zaplanowanej kompozycji urbanistycznej, lokalizacja Szkoły podyktowana jest względami funkcjonalnymi; W południowej części działki zlokalizowano boisko sportowe, w północnej zaś strefę parkingową.

6.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek Szkoły Podstawowej nr 14 jest obiektem nowym, zatem jest obecnie w bardzo dobrym stanie technicznym. Działka (nr ewid. 96/369), na której wzniesiono zespół jest duża i daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy (szczególnie w południowo-wschodniej części). Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. "KLINY POŁUDNIE" (Uchwała nr L XVI/849/09).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Szkoła Podstawowa nr 14 ul. Prof. Bartha 29 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Szkoły Podstawowej nr 14, [w:] www.geoportal.gov.pl		Szkoła podstawowa nr 14 została otwarta w 2021 roku. Budowa szkoły trwała dwa lata, inwestycja została sfinansowana z budżetu Miasta Krakowa. Wykonawcą budynku była firma <u>DomRud</u> z Katowic.
	 Ryc.2. Widok na budynek (elewacja boczna) Szkoły Podstawowej nr 14 od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.3. Widok na budynek (elewacja boczna) Szkoły Podstawowej nr 14 od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.		

	 Ryc.4. Widok na budynek (strefa wejściowa) Szkoły Podstawowej nr 14 od strony północno-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.5. Widok na budynek (elewacja boczna) Szkoły Podstawowej nr 14 od strony północnej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.		
	 Ryc.6. Widok na budynek (elewacja tylna, budynek główny - sala gimnastyczna) Szkoły Podstawowej nr 14 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA - Budynek Szkoły Podstawowej nr 14 ma nowoczesną formę; - Bryła budynku składa się z dwóch części: budynku głównego oraz sali gimnastycznej. Te dwie części połączone zostały przewiązką; - W budynku powstały 24 sale lekcyjne, w tym cztery pracownice: fizyczna, biologiczna, chemiczna i informatyczna. W budynku znalazły się także świetlica, biblioteka z czytelnią, hala sportowa, sala treningowa oraz kuchnia z jadalnią;	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Szkoły Podstawowej nr 14 powstała jako uzupełnienie nowego zespołu mieszkaniowego zrealizowanego na os. Klimy Południe; - Została zlokalizowana w centralnej części terenu, na rozległej nieregularnej działce (nr ewid. 96/369), między dwoma zespołami mieszkaniowymi określonymi w MPZP: Klimy Południe i Klimy Gadowskiego II; - Na analizowanym obszarze nie dostrzega się z góry zaplanowanej kompozycji urbanistycznej, lokalizacja Szkoły podyktowana jest względami funkcjonalnymi;	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/UKŁADU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

	Na terenie przynależnym zaprojektowano boisko sportowe o wymiarach 30 m x 40 m oraz drogi dojazdowe, parkingi i ulatwy rowezowe.	W południowej części działki zlokalizowano boisko sportowe, w północnej zaś strefę parkingową. Ryc.7. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Szkoły Podstawowej nr 14, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Szkoły; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek główny - 1, sala gimnastyczna - 2); kolor jasnozielony - niezabudowana część działki (dółcia, dojazd, plan zabaw, zielen urządzone i nieurządzona); kolor ciemnozielony - lasiska. Oprac. D. Kulmierz-Krupa.	
		 Ryc.8. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 14 od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kulmierz-Krupa, 2022. Ryc.9. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 14 od strony północno-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kulmierz-Krupa, 2022.	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO - Budynek Szkoły Podstawowej nr 14 jest obiektem nowym, zatem jest obecnie w bardzo dobrym stanie technicznym. - Działka (nr ewid. 96/369), na której wpisano zespół jest data i daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy (szczególnie w południowo-wschodniej części).	 Ryc.10. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 14 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulmierz-Krupa, 2022. UWAGA Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. "KUNY POLUDRNE" (Uchwała nr LXVI/340/09).	Bibliografia

7. Szkoła Podstawowa nr 38 im. Bractwa Kurkowego, ul. Francesco Nullo 23, KRAKÓW (jest częścią zespołu szkolno-sportowego: Szkoła Podstawowa nr 38, Międzyszkolny basen pływacki oraz Liceum Ogólnokształcące nr XIII)

7.1. Dane historyczne

Szkoła Podstawowa nr 38 stanowi zaplecze oświatowe osiedla mieszkaniowego zbudowanego wzdłuż nowej ulicy prowadzącej w kierunku Nowej Huty, wytyczonej około 1956 roku. Osiedle tworzy przeważnie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Większość budynków zaprojektowano jako obiekty 4-kondygnacyjne. Przy Alei Pokoju ustawiono 3 budynki 12-kondygnacyjne, a w głębi 3 budynki 7-kondygnacyjne. Na osiedlu, w latach 1970-1982 zbudowano także dwie szkoły połączone zespołem sportowym z basenem, przedszkole oraz pawilon handlowo-usługowy. Szkoła Podstawowa nr 38 położona jest po stronie wschodniej zespołu szkolno-sportowego. Po stronie zachodniej położone jest Liceum Ogólnokształcące nr XIII.

7.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Projektantem budynku Szkoły Podstawowej nr 38 był, podobnie jak tej na os. Kolorowym, S.J. König; Budynek reprezentuje modernizm lat 70-tych XX wieku; W rzucie budynek szkoły jest „wykrzywionym” wydłużonym prostokątem, owa krzywizna podkreśla łuk ulicy, przy której jest zlokalizowany; Elewacja frontowa jest urozmaicona, choć straciła wiele wartości estetycznej w wyniku termomodernizacji; Elewacje boczne i elewacja tylna są mniej urozmaicone, a ich estetyka wynika z funkcji obiektu.

Budynek Szkoły Podstawowej nr 38 jest położony równolegle do ulicy Francesco Nullo. Budynek jest nieco cofnięty od ulicy, od której oddziela go pas zieleni wysokiej. Działki, na której został zlokalizowany zespół, w tym Szkoła Podstawowa nr 38 tworzy teren o kształcie nieregularnego wieloboku; Od strony północnej zespół graniczy z zielenią ogródków działkowych. Tereny wokół budynków jest częściowo zagospodarowany (boiska sportowe, plac zabaw); Budynek szkoły stanowi integralną część, biorąc pod uwagę kompozycję urbanistyczną, całego zespołu.

7.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek Szkoły Podstawowej nr 38 jest w dobrym stanie technicznym. W ostatnich latach został odnowiony tj. termomodernizowany; Działka, na której wzniesiono

zespół jest duża i daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy. Dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZP; Należy zaznaczyć, że teren, na którym powstał zespół tj. przedmiotowe trzy budynki nie jest uregulowany prawnie tj. nie jest podzielony. Wszystkie trzy budynki użytkują go wspólnie.

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach

NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Szkoła Podstawowa nr 38 im. Bractwa Kurkowego, UL. Francesco Nullo 23 KRAKÓW (jest częścią zespołu szkolno-sportowego: Szkoła Podstawowa nr 38, Międzyszkolny basen pływak i Liceum Ogólnokształcące nr XIII)	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Szkoły Podstawowej nr 38, [w:] www.geoportal.gov.pl	 Ryc.5. Widok na Szkołę Podstawową nr 38 w latach 80-tych XX wieku. Fot. [w:] Archiwum Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, s.d.	Szkoła Podstawowa nr 38 stanowi zespół oświatowo-osiedla mieszkaniowego zbudowanego wzdłuż nowej ulicy prowadzącej w kierunku Nowej Huty, wytyczonej około 1956 roku. Osiedle tworzy przeważnie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Wyższe budynki zaprojektowano jako obiekty 4-kondygnacyjne. Przy Alei Pokoju ułożono 3 budynki 12-kondygnacyjne, a w głębi 3 budynki 7-kondygnacyjne. Na
	 Ryc.2. Widok na budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 38 od strony północnej, obecnie. Fot. D. Kułnierz-Krupa, 2022. Ryc.3. Widok na strefę wejściową do budynku Szkoły Podstawowej nr 38 od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kułnierz-Krupa, 2022.	 Ryc.6. Widok na Szkołę Podstawową nr 38 na początku XXI wieku, przed termomodernizacją. Fot. [w:] Archiwum Szkoły.	osiedla, w latach 1970-1982 zbudowano także dwie szkoły połączone zespołem sportowym z basenem, przedszkole oraz pawilon handlowo-usługowy. Szkoła Podstawowa nr 38 położona jest po stronie wschodniej zespołu szkolno-sportowego. Po stronie zachodniej położone jest Liceum Ogólnokształcące nr XIII.

	 Ryc. 4. Widok na fragment elewacji tylnej budynku Szkoły Podstawowej nr 38 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA - Projektantem budynku Szkoły Podstawowej nr 38 był, podobnie jak tej na os. Kolorowym, S. J. Kłnig; - Budynek reprezentuje modernizm lat 70-tych XX wieku; - W rzucie budynek szkoły jest „wykrzywionym” wydłużonym prostokątem, owa krzywizna podkreśla kulk ulicy, przy której jest zlokalizowany; - Elewacja frontowa jest urozmaicona, choć straciła wiele wartości estetycznej w wyniku termomodernizacji; - Elewacje boczne i elewacja tylna są mniej urozmaicone, a ich estetyka wynika z funkcji obiektu.	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Budynek Szkoły Podstawowej nr 38 jest położony równolegle do ulicy Francesco Nullo; - Budynek jest nieco cofnięty od ulicy, od której oddziela go pas zieleni wysokiej; - Działka, na której został zlokalizowany zespół, w tym Szkoła Podstawowa nr 38 tworzy teren o kształcie nieregularnego wieloboku; - Od strony północnej zespół graniczy z zielenią ogrodów działkowych;	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/URZĄDU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO
		- Tereny wokół budynków jest częściowo zagospodarowany (boiska sportowe, plac zabaw); - Budynek szkoły stanowi integralną część, biorąc pod uwagę kompozycję urbanistyczną, całego zespołu; Ryc. 7. Kompozycja urbanistyczna Osiedla. Zaznaczono lokalizację szkoły. Ryc. [nc] Krakowskie Osiedla modernizacji lat 1945-1990. M. Włodarczyk (red.), Wyd. SARP O. Kraków, Kraków 2014, s. 44.	

		 Ryc.8. Kompozycja urbanistyczna terenu przy Szkole Podstawowej nr 38 na fragmencie ortofotomapy z 1970 roku. Źródło: mapy.pl https://mapy.pl Ryc.9. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Szkoły Podstawowej nr 38 (oraz cały zespół obiektów sportowy), na fragmencie mapy ewidencyjnej UEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest zespół, kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek Szkoły Podstawowej nr 38 - 1, budynek Miejskiego basenu pływalnego - 2 oraz budynek Liceum Ogólnokształcącego nr 808-3); kolor zielony -	
		naznaczonego zespół obiektów (koszka, boiska, siadła, plan zabaw, zieleń urzędowa i rekreacyjna), Ogród, O. Kulwers-Krupa. Ryc.10. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 38 od strony północno-wschodniej obecnie. Fot. D. Kulwers-Krupa, 2022. Ryc.11. Widok na wnętrze urbanistyczne za budynkiem Szkoły Podstawowej nr 38 od strony południowo-zachodniej obecnie. Fot. D. Kulwers-Krupa, 2022.	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO	UWAGA	Bibliografia
• Budynek Szkoły Podstawowej nr 38 jest w dobrym stanie technicznym. • W ostatnich latach został odnowiony tj. <u>sterminmodernizacji</u>. • Działka, na której wzniesiono zespół jest duża i daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy.	• Dla przyszłościowego terenu nie ma uchwalonego MPZP. • Należy zaznaczyć, że teren, na którym powstał zespół tj. przedmiotowe 3 budynki nie jest w pełni wykorzystany, ponieważ jest on podzielony. Wszystkie 3 budynki wykazują ekspozycję.	• Krakowski Dwulecie modernizmu lat 1945-1990. M. Włodarczyk (red.). Wyd. SARP - O. Kraków, - Kraków 2014, s. 44. • M. Włodarczyk, Modernizm 1918-1970 w Krakowie, Urbanizacja, przykłady, dziedzictwo, Wyd. SARP - O. Kraków, Kraków, 2019.	

8. Szkoła Podstawowa nr 75; Szkoła Mistrzostwa Sportowego w Krakowie oraz Liceum Ogólnokształcące Mistrzostwa Sportowego (Zespół Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego) ul. Grochowska 20, KRAKÓW

8.1. Dane historyczne

Zespół Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego powstał na bazie Szkoły Podstawowej nr 75. Szkoła ta została utworzona w 1955 roku przez Towarzystwo Przyjaciół Dzieci. Tradycje szkoły jako szkoły sportowej zapoczątkowane zostały w latach 60-tych XX wieku. W latach 70-tych szkoła była w tym zakresie już wyspecjalizowana gdyż wychowanie fizyczne stało się wiodącym kierunkiem jej działania. Baza sportowa obejmowała wówczas boisko, salę gimnastyczną i kryty basen, oddany do użytku po przebudowie 22 lipca 1974 roku. Szkoła Podstawowa nr 75 została powołana do istnienia jako Szkoła Mistrzostwa Sportowego z dniem 1 sierpnia 1978 roku. W 1997 roku dokonano rozbudowy basenu, a na początku 2018 roku szkoła otrzymała nową halę sportową. Rok później ukończono termomodernizację budynku głównego.

8.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

W ramach zespołu budynków szkoły znajduje się kilka obiektów: budynek szkolny, basen, hala sportowa. Każdy z budynków powstał w innym okresie i reprezentuje inne cechy związane z estetyką i kompozycją architektoniczną. Projektantem basenu (przebudowy istniejącego basenu z 1974 roku), wybudowanego w 1997 roku był arch. Jan Wrana wraz z zespołem. Projektantem hali sportowej, wybudowanej w 2017 roku było biuro eM4 - Pracownia Architektury Brataniec, autorzy: Marcin Brataniec, Damian Mierzwa. Budynek główny szkoły został zaprojektowany w stylu nawiązującym do socrealizmu. Pierwotnie budynek był dwupiętrowy, wtórnie dobudowano doń jeszcze jedno piętro. Na elewacji frontowej, niesymetrycznie zlokalizowane jest wejście główne do budynku. Elewacja frontowa jest 21-osiowa. Osie kompozycyjne zaakcentowane są przez prostokątne okna.

Szkoła zlokalizowana jest na terenie tzw. Osiedla Oficerskiego, w jego północnej części.

Budynki należące do kompleksu szkoły położone są na działkach nr ewid.: 277/4; 277/5; 277/6; 277/7; 277/8; 277/9; 277/10; 277/11; 277/12; 277/13, które tworzą nieregularny wielobok. Działki leżą na terenie między ul. Grochowską, Rusałek

i brzegiem rzeki Prądnik. Budynek główny szkoły zlokalizowany został prostopadle do ulicy Rusałek. Tereny sportowe tj. boisko szkole położone są równolegle do ulicy Grochowskiej. Budynek basenu oraz hali sportowej zlokalizowano w głębi terenu. Działki związane z kompleksem szkoły nie zostały zagospodarowane w sposób zdefiniowany tj. planowy ponieważ infrastruktura sportowa szkoły rozrastała się od lat 50-tych XX wieku po lata 20-te XXI wieku.

8.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Na zespół oświatowy związany ze Szkołą Podstawową nr 75 składa się: budynek główny, basen, hala sportowa oraz zespół boisk. Na terenie brakuje uporządkowanej strefy parkingowej; Teren szkoły jest stosunkowo duży, ale jest już w większości zagospodarowany; Pomimo dużego zainwestowania terenu wciąż istnieje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej budynku szkoły. Obiekt oraz teren szkoły dobrze zachowany biorąc pod uwagę stan techniczny; Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. OSIEDLE OFICERSKIE (Uchwała nr LXII/888/12).

Analiza uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPIA ORAZ ZDJEŚCIA STANU ISTNIĄCEGO	HISTORYCZNA MONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Szkoła Podstawowa nr 75; Szkoła Mistrzostwa Sportowego w Krakowie oraz Akademia Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego (Zespół Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego) ul. Grochowska 20 31-060	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Szkoły Podstawowej nr 75, [w:] www.geoport.pl Ryc.2. Widok na teren Szkoły Podstawowej nr 75 od strony pół-wsch., z lotu ptaka, obecnie. Fot. D. Garaj.		Zespół Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego powstał na bazie Szkoły Podstawowej nr 75. Szkoła ta została utworzona w 1955 roku przez Towarzystwo Przyjaciół Dzieci. Tradycję szkoły jako szkoły sportowej zapoczątkowane zostały w latach 60- tych XX wieku. W latach 70-tych szkoła była w tym zakresie już wyspecjalizowana gdyż wychowanie fizyczne stało się wiodącym kierunkiem jej działania. Baza sportowa obecną
	 Ryc.3. Widok na budynek (elewacja frontowa) Szkoły Podstawowej nr 75 od strony pół-zach., obecnie. Fot. D. Kubiński-Krupa. Ryc.4. Widok na strefę wejściową do budynku Szkoły Podstawowej nr 75 od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kubiński-Krupa.		wówczas budo, salę gimnastyczną i kryty basen, oddany do użytku po przebudowie 22 lipca 1974 roku. Szkoła Podstawowa nr 75 została powołana do istnienia jako Szkoła Mistrzostwa Sportowego z dniem 1 sierpnia 1978 roku. W 1997 roku dokonano rozkładu basenu, a na początku 2018 roku szkoła otrzymała nową halę sportową. Rok później ukończono termomodernizację budyńku głównego.

	 Ryc.5. Widok na budynek (elewacja tylna) Szkoły Podstawowej nr 75 od strony pld.-wsch., obecnie. Fot. D. Kufnierz-Krupa. KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA - W ramach zespołu budynków szkoły znajduje się kilka obiektów: budynek szkolny, basen, hala sportowa; - Każdy z budynków posiada w innym okresie i reprezentuje inne cechy związane z estetyką i kompozycją architektoniczną; - Projektantem basenu (przebudowy istniejącego basenu z 1974 roku), wybudowanego w 1997 roku był arch. Jan Wrańa wraz z zespołem;	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Szkoła zlokalizowana jest na terenie tzw. Osiedla Oficerskiego, w jego północnej części; - Budynki należące do kompleksu szkoły położone są na działkach nr ewid.: 277/4; 277/5; 277/6; 277/7; 277/8; 277/9; 277/10; 277/11; 277/12; 277/13, które tworzą nieregularny wielobok; - Działki leżą na terenie między ul. Grochowską, Rusalek i brzegiem rzeki Prądnik; - Budynek główny szkoły zlokalizowany został prostopadle do ulicy Rusalek;	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/URZĄDU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOWOŚCI KULTUROWEGO Brak
	- Projektantem hali sportowej, wybudowanej w 2017 roku było biuro sM4 - Pracownia Architektury Brataniec, autorzy: Marcin Brataniec, Damian Mierzwa; - Budynek główny szkoły został zaprojektowany w stylu nawiązującym do socrealizmu; - Pierwotnie budynek był dwupiętrowy, wtórnie dobudowano doń jeszcze jedno piętro; - Na elewacji frontowej, niesymetrycznie zlokalizowane jest wejście główne do budynku; - Elewacja frontowa jest 21-osiowa. Osie kompozycyjne zaakcentowane są przez prostokątne okna.	- Tereny sportowe tj. boisko szkolne położone są równolegle do ulicy Grochowskiej; - Budynek basenu oraz hali sportowej zlokalizowano w głębi terenu; - Działki związane z kompleksem szkoły nie zostały zagospodarowane w sposób zdefiniowany tj. planowy ponieważ infrastruktura sportowa szkoły rozrastała się od lat 50-tych XX wieku po lata 20-te XXI wieku. Ryc.6. Kompozycja urbanistyczna terenu Szkoły Podstawowej nr 75 na fragmencie ortofotomapy z 1970 roku. Ortofotomapa [w:] https://map.um.krakow.pl	

		 Ryc.7. Kompozycja urbanistyczna terenu szkoły Podstawowej nr 75 na fragmencie ortofotomapy z 1995 roku. Ortofotomapa [oc] https://map.um.krakow.pl Ryc.8. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany budynek Szkoły Podstawowej nr 75, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest zespół oświatowy; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek główny - 1; hala sportowa - 2; basen - 3); kolor popielaty - utwardzona część działki; kolor żółty - boiska sportowe; kolor zielony - zielen (w tym drzewa, krzewy oraz inne tereny zielone). Oprac. D. Kulnierz-Krupa.	
		 Ryc.9. Widok na wnętrze urbanistyczne za budynkiem Szkoły Podstawowej nr 75 od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022. Ryc.10. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 75 od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022.	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO Na zespół oświatowy związany ze Szkołą Podstawową nr 75 składa się: budynek główny, basen, hala sportowa oraz zespół boisk.	UWAGI Obiekt oraz teren szkoły dobrze zachowany biorąc pod uwagę stan techniczny.	Bibliografia M. Florczyk, R. Klimczyk, 23 lat Szkoły Aśmistrzów
	- Na terenie brakuje uporządkowanej strefy parkingowej; - Teren szkoły jest stosunkowo duży, ale jest już w większości zagospodarowany; - Pomimo dużego zaangażowania terenu wciąż istnieje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej budynku szkoły.	Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP pn. OSIEDLE OFICERSKIE (Uchwała nr LXII/888/12).	Sportowe, Kraków 2003; M. Motak, Ewolucja funkcjonalno-przestrzenna rejonu osiedla Oficerskiego w Krakowie. Od kolonii mieszkaniowych na peryferiach miasta do wielofunkcyjnego zespołu śródmiejskiego, „Śródmiejskie Mieszkanowie”, nr 17/2016, s. 30-40.

9. Szkoła Podstawowa nr 93 im. L. Rydla, ul. Feliksa Szlachetowskiego 31; KRAKÓW

9.1. Dane historyczne

Szkoła podstawowa nr 93 powstała na przełomie lat 50-tych i 60-tych XX wieku, w ramach akcji budowy tysiąca nowych szkół na tysiąclecie państwa polskiego. Była jednym z pierwszych budynków tego typu zrealizowanych w Krakowie.

Projekt szkoły został opracowany przez Józefa Gołęba w latach 1958-1959. Szkołę budowano w latach 1959-1960.

9.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Projektantem budynku Szkoły Podstawowej nr 93 był Józef Gołąb, który po 1956 roku w swoich projektach nawiązywał do form modernistycznych, charakteryzowały się one lekkością, rozbiciem na mniejsze pawilony oraz śmiałym sięganiem po duże przeszklenia.

Szkoła składa się z dwóch, zaprojektowanych horyzontalnie, dwukondygnacyjnych pawilonów, które połączono wielofunkcyjną, parterową przełączką;

Wejście główne do szkoły zlokalizowano od strony południowej, prowadzi ono do krótszego pawilonu, którego część poprowadzono skośnie wobec linii zabudowy. Mieści on pomieszczenia biurowe, kuchnię i stołówkę. Na wprost wejścia znajduje się przełączka mogąca pełnić rolę świetlicy lub sali audytoryjnej; Za przełączką znajduje się podłużne skrzydło północne, które wypełniają sale lekcyjne; Od zachodu przylega do niego nieduża sala sportowa;

Modernistyczne pawilony wyróżnia lekkość, którą nadają im obszerne przeszklenia; Na elewacji północnej okna ułożono w pięć podłużnych, wąskich pasów. Długie otwory oddzielają fragmenty muru, które pomalowano w podstawowe kolory; Po 2010 roku szkoła przeszła generalny remont, docieplono elewacje i odtworzono pierwotną kolorystykę północnej elewacji budynku.

Szkoła Podstawowej nr 93 powstała jako uzupełnienie nowego zespołu mieszkaniowego zrealizowanego na w Bronowicach, przy ul. Rydla. Szkoła została zlokalizowana po południowej stronie osiedla, poniżej niewielkiej skarpy będącej pozostałością po przebiegu zasypanej Młynówki, na działce nr ewid. 467. Bryła szkoły doskonale wpisana w okoliczną zabudowę – niskich domów jednorodzinnych. Od północy do budynku przylega zespół boisk i obszerny plac apelowy.

9.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek Szkoły Podstawowej nr 93 jest obecnie w dobrym stanie technicznym. W ostatnich latach został odnowiony tj. termomodernizowany. Działka (nr ewid. 467), na której wzniesiono zespół jest duża i daje możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy. Dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZP, jest w trakcie sporządzania.

Analiza warunków historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA MONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Szkoła Podstawowa nr 93 im. J. Wydy, ul. Teofilowa Szachmankiego 31 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Szkoły Podstawowej nr 93. [w:] www.gesportal.gov.pl	 Ryc.6. Widok na Szkołę Podstawową nr 93 w latach 80-tych XX wieku. Fot. Henryk Hermanowicz, [w:] Archiwum Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, S.5. Ryc.7. Widok na Szkołę Podstawową nr 93 współczesna przebudowa. Fot. [w:] http://hiperrealum.blogspot.com/	Szkoła podstawowa nr 93 powstała na przełomie lat 50-tych i 60-tych XX wieku, w ramach akcji budowy tysięcy nowych szkół na tysiąclecie państwa polskiego. Była jednym z pierwszych budynków tego typu zrealizowanych w Krakowie. Projekt szkoły został opracowany przez Józefa Gołęba w latach 1958-1959. Szkołę budowano w latach 1959-1960.
	 Ryc.2. Widok na budynek (elewacja tylna) Szkoły Podstawowej nr 93 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarski-Krupa, 2022. Ryc.3. Widok na strefę wejściową do budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarski-Krupa, 2022.		

	 Ryc.4. Widok na fragment bryły budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarski-Krupa, 2022. Ryc.5. Widok na fragment bryły budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarski-Krupa, 2022.		
	KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA - Projektantem budynku Szkoły Podstawowej nr 93 był Józef Golań, który po 1956 roku w swoich projektach nawiązywał do form modernistycznych, charakteryzowały się one lekkością, rozkładem na mniejsze pawilony oraz śmiałym sięganiem po duże przeszklenia; - Szkoła składa się z dwóch zaprojektowanych horyzontalnie, dwukondygnacyjnych pawilonów, które połączone wielofunkcyjną, parterową przełęczką; - Wejście główne do szkoły zlokalizowano od strony południowej, prowadzi ono do krótszego pawilonu, którego część poprowadzono skosnie wobec linii zabudowy. Mieści on pomieszczenia biurowe, kuchnię i stołówkę; - Na wprost wejścia znajduje się przełęczka mogąca pełnić rolę świetlicy lub sali audytorialnej; - Za przełęczką znajduje się podłużne skrzydło północne, które wypełniają sale lekcyjne; - Od zachodu przylega do niego niższa sala sportowa; - Modernistyczne pawilony wyróżnia lekkość, którą nadają im obszernie przeszklenia; - Na elewacji północnej okna ułożono w pięć podłużnych, wąskich pasów. Długość stwory oddzielają fragmenty mury, które pomalowano w podstawowe kolory;	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Szkoła Podstawowej nr 93 powstała jako uzupełnienie nowego zespołu mieszkaniowego zrealizowanego na w Brzezimcach, przy ul. Rydla; - Szkoła została zlokalizowana po południowej stronie osiedla, poniżej elewacyjnej skarpy będącej pozostałością po przebiegu zasypanej Młynówki, na działce nr ewid. 467; - Bryła szkoły doskonale wpisana w okolice zabudowę – niskich domów jednorodzinnych; - Od północy do budynku przylega zespół boisk i obszerny plac apelowy; Ryc.6. Kompozycja urbanistyczna terenu przy Szkole Podstawowej nr 93 na fragmencie ortofotomapy z 1970 roku. Źródło: mapy (wz) https://mapy.am.krakow.pl	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/URZĄDU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

- Po 2010 roku szkoła przeszła generalny remont, dotychczas elewacje i odtworzono pierwotną kolorystykę północnej elewacji budynku.

Ryc.9. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Szkoły Podstawowej nr 93, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Szkoły; kolor pomarańczowy - zabudowania części działki; kolor jasnozielony - niezabudowana część działki (dopicia, doperali, plan zabaw, zieleni urządzona i nieurzadzona); kolor ciemnozielony - łąska. Oprac. D. Kulnierz-Krupa.

Ryc.10. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022.

Ryc.11. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022.

Ryc.12. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony południowo-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kulnierz-Krupa, 2022.

		 rys.13. Model na wybrane urbanistyczne gazy budynku Szkoły Podstawowej nr 93 od strony północnej, obecnie. Fot. D. Kusińska-Krupa, 2022.	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO - Budynek Szkoły Podstawowej nr 93 jest obecnie w dobrym stanie technicznym - W ostatnich latach został odnowiony i ~~modernizowany~~ modernizowany - Działka (nr ~~79/4~~, 40/1), na której wzniesiono zespół jest duża i daje możliwość wykorzystania funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy.	UWAGI Dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZP, jest w trakcie sporządzania.	Bibliografia - Krakowski Opinie modernizm lat 1945-1990, M. Włodarczyk (red.), Wyd. SARP O. Kraków, Kraków 2014, s. 44. M. Włodarczyk, Modernizm 1956-1970 w Krakowie, Uwarunkowania, przykłady, dziedzictwo, Wyd. SARP O. Kraków, Kraków 2019. https://szkolmodernizmu.pl

10. Szkoła Podstawowa nr 107 im. T. Boya-Żeleńskiego, ul. Zdrowa 6; KRAKÓW

10.1. Dane historyczne

Szkoła Podstawowa nr 107 rozpoczęła swoją działalność 1965 roku. Została zbudowana jako jedna z około 1500 „szkół tysiąclecia”. Szkoły tysiąclecia były symbolicznymi pomnikami Tysiąclecia Państwa Polskiego. Wznoszono je w ramach programu oświatowego, realizowanego w czasie jubileuszu Tysiąclecia Państwa Polskiego (1966); budowę szkół sfinansowano ze środków pochodzących z budżetu państwa oraz funduszy społecznych.

W 1977 roku nastąpiło nadanie szkole imienia Tadeusza Boya – Żeleńskiego. W 2015 roku teren wokół szkoły unowocześniono oddając do użytku zespół nowych boisk sportowych.

10.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Szkoła Podstawowa nr 107 została zbudowana według typowego projektu tzw. „szkoły tysiąclecia”. Budynek reprezentuje modernizm lat 60-tych XX wieku; W rzucie budynek szkoły tworzą dwa prostokąty: większy (budynek główny) oraz mniejszy (sala gimnastyczna). Są one połączone ze sobą łącznikiem komunikacyjnym; Wszystkie elewacje obiektu są skromne, a ich estetyka wynika z funkcji obiektu. Budynek Szkoły Podstawowej nr 107 jest położony na działce nr ewid. 79/4; Działka stanowi nieregularny wielobok, otoczony zabudową mieszkalną jednorodziną oraz zielenią o różnym stopniu urządzenia; Działka została wytyczona równolegle do ulicy Zdrowej,

jednak nie stanowi jej pierzei tylko jest odsunięta od linii drogi w głąb kwartału; Teren szkoły jest częściowo zagospodarowany (boiska sportowe, plac zabaw).

10.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania
Budynek Szkoły Podstawowej nr 107 wymaga remontu. Na uwagę zasługuje jednak bardzo duży zielony teren wokół szkoły, który daje możliwość uzupełnienia jej funkcji edukacyjnej o nowe elementy. Dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZP, jest w trakcie sporządzania;

Analizy uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Szkoła Podstawowa nr 107 Im. T. Boya- Żeleńskiego, Ul. Zdrowa 6 KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Szkoły Podstawowej nr 107, [w:] www.geoportal.gov.pl		Szkoła Podstawowa nr 107 rozpoczęła swoją działalność 1965 roku. Została zbudowana jako jedna z około 1500 „szkół tysiąclecia”. Szkoły tysiąclecia były symbolicznymi pomnikami Tysiąclecia Państwa Polskiego. Wznoszono je w ramach programu oświatowego, realizowanego w czasie jubileuszu Tysiąclecia Państwa Polskiego (1966); budowę szkół sfinansowano ze środków pochodzących z budżetu państwa oraz funduszy społecznych. W 1977 roku nastąpiło nadanie szkole imienia Tadeusza Boya – Żeleńskiego.
	 Ryc.2. Widok na budynek (elewacja tylna) Szkoły Podstawowej nr 107 od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.3. Widok na strefę wejściową do budynku Szkoły Podstawowej nr 107 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.		W 2015 roku teren wokół szkoły unowocześniono oddając do użytku zespół nowych boisk sportowych.

	 Ryc.4. Widok na elewację frontową budynku Szkoły Podstawowej nr 107 od strony północno-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. Ryc.5. Widok na elewację frontową budynku Szkoły Podstawowej nr 107 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022.		
	 Ryc.6. Widok na elewację boczną (zachodnią) budynku Szkoły Podstawowej nr 107 od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA • Szkoła Podstawowa nr 107 została zbudowana według typowego projektu tzw. „szkoły tysiąclecia”; • Budynek reprezentuje modernizm lat 60-tych XX wieku; • W rzucie budynek szkoły tworzą dwa prostokąty: większy (budynek główny) oraz mniejszy (sala gimnastyczna). Są one połączone ze sobą łącznikiem komunikacyjnym; • Wszystkie elewacje obiektu są skromne, a ich estetyka wynika z funkcji obiektu.	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA • Budynek Szkoły Podstawowej nr 107 jest położony na działce nr ewid. 79/4; • Działka stanowi nieregularny wielobok, otoczony zabudową mieszkalną jednorodinną oraz zielenią o różnym stopniu urządzenia; • Działka została wytyczona równolegle do ulicy Zdrowej, jednak nie stanowi jej pierzei tylko jest odsunięta od linii drogi w głąb кварталу; • Teren szkoły jest częściowo zagospodarowany (boiska sportowe, plac zabaw).	UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/UKŁADU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

		 Ryc.7. Kompozycja urbanistyczna terenu przy Szkole Podstawowej nr 107 na fragmencie ortofotomapy z 1970 roku. Ortofotomapa [w:] https://msip.um.krakow.pl Ryc.8. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Szkoły Podstawowej nr 107, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest zespół; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek główny - 1, budynek sali gimnastycznej - 2); kolor jasnozielony - niezabudowana część działki (dojazd, plan zabaw; zieleni urządzona i nieurzadzona); kolor ciemnozielony - botanika szkolna. Oprac. D. Kuśnierz-Krupa.	
		 Ryc.9. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 107 (przy elewacji tylnej) od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.10. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 107 (przed elewacją frontową) od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.	

		 Ryc.11. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 107 (przy elewacji doczelnio-wychodowej) od strony północno-wschodniej, obecnie. Fot. D. Kozłowski-Krupa, 2022. Ryc.12. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Szkoły Podstawowej nr 107 (przy elewacji frontowej) od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kozłowski-Krupa, 2022.	
DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO	UWAGI		Bibliografia
	- Budynek Szkoły Podstawowej nr 107 jest zamieszany i wymaga remontu - Na uwagę zasługuje jednak bardzo duży zielony teren wokół szkoły, który daje możliwość uzupełnienia jej funkcji edukacyjnej o nowe elementy.	Dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZK, jest w trakcie sporządzania	R. Szafer, <i>Polska architektura współczesna</i>, Warszawa 1977; <i>Architektura i budownictwo szkolne</i> Płk., J. Osiek, Z. Hirsztal, F. Krysiak, T. Kozłowski, Cz. Szymanski, Z. Szymański, A. Szymański, T. Wysocki (korn. red.), Warszawa 1976.

11. Technikum Mechaniczne nr 15, al. A. Mickiewicza 5 ;KRAKÓW

(Technikum Mechaniczne nr 15 jest częścią Zespołu Szkół Mechanicznych nr 1 im. Szczepana Humberta. Oprócz Technikum w skład zespołu wchodzi Zasadnicza Szkoła Zawodowa nr 14).

11.1. Dane historyczne

W 1894 roku Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę o odstąpieniu przez gminę Miasta Krakowa terenu pod budowę nowych gmachów dla Państwowej Szkoły Przemysłowej. Budynek główny miał zająć 2576 m²; budynek chemii: 811 m²; budynek warsztatowy 810 m². Wykonanie projektu szkoły zlecono w 1896 roku Sławomirowi Odrzywolskiemu, który zanim w 1909 roku ukończył finalny projekt sporządził wcześniej kilka koncepcji. W 1898 roku wykonano regulację ulic oraz młynówki w miejscu, gdzie miał być wzniesiony zespół. Budowę szkoły ukończono w 1912 roku.

Wówczas obejmowała ona: wyższą szkołę przemysłową, szkołę przemysłu artystycznego, organizację nauki uzupełniającą, kursy zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, stację doświadczalną dla przemysłu fermentacyjnego. W związku z wybuchem I wojny światowej budynek główny zespołu został zajęty przez szpital wojskowy i przestał funkcjonować jako szkoła. W latach 1921-1939 budynek ponownie, po przeprowadzonym w 1921 roku remoncie, zaczął pełnić funkcję szkoły. W latach 20-tych dokonano przebudowy laboratorium chemicznego oraz warsztatów mechanicznych. Rozwój zespołu przerwała okupacja hitlerowska. W okresie II wojny światowej w zespole mieścił się kolejno urząd leśny, urząd dewizowy, a następnie główna komenda policji niemieckiej. Po wyparciu Niemców z Krakowa, w styczniu 1945 roku, szkoła przystąpiła do remontu gmachów. 22 marca 1945 roku zarówno „świeżo wykończony budynek, w którym odbywała się nauka”, jak i „budynek główny, w którym rozpoczęto remont” oraz budynek warsztatów zostały zajęte na szpital Armii Czerwonej. Ponownie doszło do zniszczenia wyposażenia szkoły.

Powrót szkoły do jej pierwotnej siedziby nastąpił 6 kwietnia 1945 roku, ale gmachy wymagały generalnego remontu. W okresie PRL-u, zespół ulegał częstym reorganizacjom, które częściowo zatarty pierwotny charakter i cele Szkoły Przemysłowej. W roku 1947 roku odłączono od zespołu Liceum Chemiczne, które zaczęło działać w budynku dawnego laboratorium. We wrześniu 1951 roku w wyniku reorganizacji szkolnictwa zawodowego, Państwowa Szkoła Przemysłowa, najstarsza uczelnia techniczna w Polsce, została zlikwidowana. W miejsce jej Wydziału Mechanicznego utworzono dwie szkoły: Technikum Mechaniczne im. Szczepana Humberta oraz Zasadniczą Szkołę Zawodową nr 1. Stan ten trwał do roku 1970, kiedy obie szkoły połączono w Zespół Szkół Mechanicznych nr 1.

11.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Projektantem założenia był Sławomir Odrzywolski. W projekcie zespołu można zauważyć tradycje architektury reprezentowanej przez Odrzywolskiego i innych architektów krakowskich końca XIX wieku. Są to: historyzujące detale oraz dekoracyjnie kształtowane wątki ceglane, odgrywające dominującą rolę we wszystkich elewacjach; oddziaływanie wczesnego modernizmu i secesji, a zwłaszcza ogólnego klimatu „nowej sztuki”, sprzyjającego poszukiwaniu form nowych i oryginalnych, przejawiające się nie tylko w detalach, lecz także w proporcjach i płaszczyznowości,

nawiązującej w pewnym sensie do wzorów wiedeńskich; odwoływanie się do swojskie interpretowanych form rodzimych, czerpanych z tradycji ludowych; Budynek główny (obecnie budynek Technikum) to budynek trójskrzydłowy o powierzchni około 2500 m². Budynek obecnego Technikum nr 15 to jeden z kilku obiektów, które wchodziły w skład zespołu Szkoły Przemysłowej. Zespół obejmował: budynek główny (1908–1912), budynek laboratorium chemicznego (1908–1913) oraz budynek warsztatów mechanicznych (1913–1916/1917);

Pierwotnie projektant planował kompozycję zespołu jako symetryczną, z gmachem głównym – dominantą – akcentującym oś założenia, ukierunkowaną prostopadle do późniejszej nieco osi Alei Trzech Wieszców;

Zmiany pierwotnej koncepcji urbanistycznej nastąpiły po parcelacji terenów pofortecznych, przy dążeniu Szkoły do pozyskania jak najobszerniejszego terenu i narzucanym „odgórnie” ograniczaniu kosztów. To doprowadziło do pewnej przypadkowości w rozplanowaniu zespołu. Wbrew pierwotnym założeniom, wobec poszerzenia terenu ku północy (w związku z „przesunięciem” przedłużenia ulicy Krupniczej), nie udało się utrzymać symetrycznej kompozycji, zakłóconej wtórną lokalizacją budynku laboratorium chemicznego;

Charakteryzując kompozycję układu urbanistycznego zespołu należy zaznaczyć, że zlokalizowano go na działce położonej równolegle do ukształtowanych na początku XX wieku Alei Trzech Wieszców;

Również równolegle do Alei zostały zlokalizowane wszystkie trzy budynki zespołu;

Problem regulacji urbanistycznych, związanych z tak podstawowym dla nowoczesnego Krakowa zagadnieniem jak splantowanie wału austriackiej twierdzy i wytyczenie arterii w postaci Alei Trzech Wieszców, miał bardzo istotny wpływ na rozplanowanie zespołu;

Ważnym elementem kompozycji urbanistycznej jest także zieleni;

Zespół, a obecnie budynek główny stanowiący siedzibę Technikum nr 15 jest oddzielony od Alei ceglany murem ogrodzeniowym;

Osiowa lokalizacja bramki wskazuje na kompozycję symetryczną, dwukwaterową, inspirowaną zapewne ówczesnymi, modernistycznymi ogrodami.

11.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Do stosunkowo jednorodnego architektonicznie zespołu budynków dawnej Szkoły Przemysłowej dobudowano wtórnie kolejny budynek, będący częścią Zespołu Szkół Mechanicznych im. Szczepana Humberta. Budynek ten „dostawiono” do południowego skrzydła budynku głównego w latach 70-tych XX wieku;

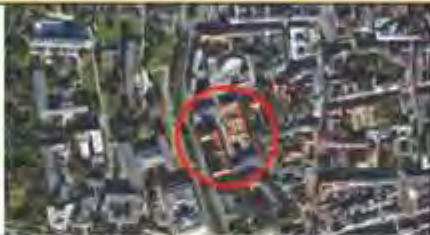
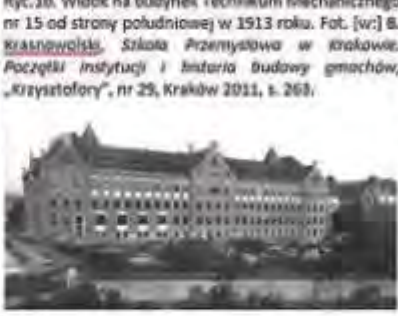
Budynek Technikum nie został do końca odnowiony i zrewaloryzowany (do tej pory odnowiona jest jedynie elewacja frontowa – zachodnia);

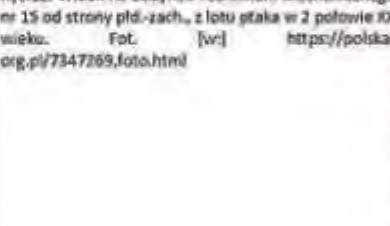
Niezabudowana część działki nr ewid. 49/5 winna być uporządkowana w zakresie zieleni, ciągów komunikacyjnych, miejsc parkingowych;

Na terenie brakuje wydzielonych stref odpoczynku i relaksu dla uczniów;

Działka nr ewid. 49/5 ma potencjał i stwarza możliwości uzupełnienia funkcji edukacyjnej budynku Technikum. Budynek dobrze zachowany biorąc pod uwagę aspekt konserwatorski (zachowana bryła obiektu, w tym proporcje, wystrój elewacji oraz detale architektoniczne); Prace prowadzone po 1945 roku nie zmieniły charakteru zespołu gmachów. Realizowane od 1995 roku roboty konserwatorskie, nadzorowane przez SKOZK eksponują wysokie wartości zabytkowe zespołu; W tym momencie dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZP. Jest on w trakcie procedowania.

Analizy uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach

NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJEŃCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Technikum Mechaniczne nr 15, ul. A. Mickiewicza 5 KRAKÓW (Technikum Mechaniczne nr 15 jest częścią Zespołu Szkół Mechanicznych nr 1 im. Szczępiana Kumberta. Oprócz Technikum w skład zespołu wchodzi Zasadnicza Szkoła Zawodowa nr 14).	 Ryc.1. Ortofotomapa zespołu dawnej Szkoły Przemysłowej, w tym budynku Technikum Mechanicznego nr 15, [w:] www.geoport.gov.pl Ryc.2. Widok na zespół dawnej Szkoły Przemysłowej oraz budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północno-zachodniej, z lotu ptaka obecnie. Fot. [w:] Archiwum szkoły.	 Ryc.8. Widok na zespół dawnej Szkoły Przemysłowej oraz budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północno-zachodniej na początku XX wieku. Fot. [w:] https://dawnetekumwkrakowie.pl/ 	W 1894 roku Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę o odstąpieniu przez gminę Miasta Krakowa terenu pod budowę nowych gmachów dla Państwowej Szkoły Przemysłowej. Budynek główny miał zająć 2576 m ² ; budynek chemii: 811 m ² ; budynek warsztatowy 810 m ² . Wykonanie projektu szkoły zlecono w 1896 roku Sławomirowi Odrzywołkiemu, który zanim w 1909 roku ukończył finalny projekt sporządził wcześniej kilka koncepcji. W 1898 roku wykonano regulację ulic oraz młynówki w miejscu, gdzie miał być wzniesiony zespół.
	 Ryc.3. Widok na budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północno-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.4. Widok na stręgę wejściową do budynku Technikum Mechanicznego nr 15 od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.	 Ryc.9. Widok na zespół dawnej Szkoły Przemysłowej oraz budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północno-zachodniej w 1913 roku. Fot. [w:] B. Krasnowolski, Szkoła Przemysłowa w Krakowie. Początki instytucji i historia budowy gmachów, „Krzysztofory”, nr 29, Kraków 2011, s. 262. Ryc.10. Widok na budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony południowej w 1913 roku. Fot. [w:] B. Krasnowolski, Szkoła Przemysłowa w Krakowie. Początki instytucji i historia budowy gmachów, „Krzysztofory”, nr 29, Kraków 2011, s. 263.	W 1912 roku. Wówczas obejmowała ona: wyższą szkołę przemysłową, szkołę przemysłu artystycznego, organizację nauki uzupełniającej, kursy zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, stację doświadczalną dla przemysłu fermentacyjnego. W związku z wybuchem I wojny światowej budynek główny zespołu został zajęty przez szpital wojskowy i przestał funkcjonować jako szkoła. W latach 1921-1939 budynek ponownie, po przeprowadzonym w 1921 roku remoncie, zaczął pełnić funkcję szkoły. W latach 20-tych dokonano przebudowy laboratorium

	 Ryc.5. Widok na budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północnej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. Ryc.6. Widok na zespół dawnej Szkoły Przemysłowej oraz budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od wschodu (od ul. Wenecja), obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022.	Ryc.11. Widok na budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony pół-wsch. około 1912 roku. Fot. [w:] http://www.zsm1.krakow.pl/Core/Files/10-Szczepan_Humbert(1).pdf Ryc.12. Widok na budynek Technikum Mechanicznego nr 15 od strony pół-zach., z lotu ptaka w 2 połowie XX wieku. Fot. [w:] https://polska-org.pl/7347269,foto.html 	chemicznego oraz warsztatów mechanicznych. Rozwój zespołu przerwała okupacja hitlerowska. W okresie II wojny światowej w zespole mieścił się kolejno urząd leśny, urząd dewizowy, a następnie główna komenda policji niemieckiej. Po wyparciu Niemców z Krakowa, w styczniu 1945 roku, szkoła przystąpiła do remontu gmachów. 22 marca 1945 roku zarówno „świeżo wykończony budynek, w którym odbywała się nauka”, jak i „budynek główny, w którym rozpoczęto remont” oraz budynek warsztatów zostały zajęte na szpital Armii Czerwonej. Ponownie doszło do zniszczenia wyposażenia szkoły.
	KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA Ryc.13. Projekt do budowy CK Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie, budynek główny, sygnowany i datowany „S. Odrzywolski, w lipcu 1909” – fasada; w zbiorach APE, sygn. ABM, fasc. 305. Ryc. [w:] B. Krasnowolski, Szkoła Przemysłowa w Krakowie. Początki instytucji i historia budowy gmachów, „Krzysztofory”, nr 29, Kraków 2011, s. 256.	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA - Budynek obecnego Technikum nr 15 to jeden z kilku obiektów, które wchodziły w skład zespołu Szkoły Przemysłowej. Zespół obejmował: budynek główny (1908–1912), budynek laboratorium chemicznego (1908–1913) oraz budynek warsztatów mechanicznych (1913–1916/1917); - Pierwotnie projektant planował kompozycję zespołu jako symetryczną, z gmachem głównym – dominantą – akcentującym oś założenia, ułożoną prostokątnie do późniejszej, nieco osi Alei Trzech Wieszczów; - Zrezygnowano z pierwotnej koncepcji urbanistycznej nastąpiły po parcelacji terenów pofortecznych, przy dążeniu Szkoły do pozyskania jak najobszerniejszego terenu i narzuconym „odgórnie” ograniczaniu kosztów. To doprowadziło do pewnej przypadkowości w rozplanowaniu zespołu. Wbrew pierwotnym założeniom, wobec poszerzenia terenu ku północy (w związku z „przesunięciem”	Szczepana Humberta oraz Zasadniczą Szkołę Zawodową nr 1. Stan ten trwał do roku 1970, kiedy obie szkoły połączono w Zespół Szkół Mechanicznych nr 1. UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/UKŁADU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO - Obiekt jest objęty wpisem do rejestru zabytków woj. małopolskiego: Al. Mickiewicza 5, A-750. Szkoła Przemysłowa, 7.V.1988 i 28.04.1998 r.; - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru uznanego za Pomnik historii „Kraków – Historyczny Zespół Miasta” (zarządzenie Prezydenta RP z dnia 8 września 1994 r. –

	 Ryc.14. Projekt do budowy CE Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie, budynek główny, sygnowany i datowany „S. Odrzywołski, w lipcu 1909” – rzut parteni; w zbiorach APKr, sygn. ABM, fasc. 309. Ryc. [w:] B. Krasnowolski, <i>Szkoła Przemysłowa w Krakowie. Początki instytucji i historia budowy gmachów</i>, „Krzysztofory”, nr 29, Kraków 2011, s. 256.	przedłużenia ulicy Krupniczej, nie udało się utrzymać symetrycznej kompozycji, zakładanej wtórną lokalizacją budynku laboratorium chemicznego; - Charakteryzując kompozycję układu urbanistycznego zespołu należy zaznaczyć, że zlokalizowano go na działce położonej równolegle do ukształtowanych na początku XX wieku Alei Trzech Wieszczów; - Również równolegle do Alei zostały zlokalizowane wszystkie trzy budynki zespołu; - Problemem regulacji urbanistycznych, związanych z tak podstawowym dla nowoczesnego Krakowa zagadnieniem jak splantowanie wału austriackiej twierdzy i wytyczenie arterii w postaci Alei Trzech Wieszczów, miał bardzo istotny wpływ na rozplanowanie zespołu; - Ważnym elementem kompozycji urbanistycznej jest także zieleni; - Zespół, a obecnie budynek główny stanowiący siedzibę Technikum nr 15 jest oddzielony od Alei ceglany ogrodzeniem; - Osiowa lokalizacja bramy wskazuje na kompozycję symetryczną, dwukwaterową, inspirowaną zapewne ówczesnymi, modernistycznymi ogrodami.	Monitor Polski Nr 50, poz. 418); - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach strefy buforowej obszaru wpisanego na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO; - Analizowana nieruchomość jest położona w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków - układ urbanistyczny oraz zespół zabudowy dawnej IV dzielnicy katastrofalnej miasta Krakowa - "Pasek" nr A-1446/MS.
	 Ryc.15. Projekt do budowy CX Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie, budynek główny, sygnowany i datowany „S. Odrzywołski, w lipcu 1909” – przekrój poprzeczny; w zbiorach APKr, sygn. ABM, fasc. 309. Ryc. [w:] B. Krasnowolski, <i>Szkoła Przemysłowa w Krakowie. Początki instytucji i historia budowy gmachów</i>, „Krzysztofory”, nr 29, Kraków 2011, s. 258. - Projektantem założenia był Sławomir Odrzywołski; - W projekcie zespołu można zauważyć tradycje architektury reprezentowanej przez Odrzywołskiego i innych architektów krakowskich końca XIX wieku. Są to: historyzujące detale oraz dekoracyjne kształtowane wątki ceglane, odgrywające dominującą rolę we	 Ryc.16. Kompozycja urbanistyczna dawnego zespołu Szkoły Przemysłowej, w tym budynku Technikum Mechanicznego nr 15 na fragmencie planu Krakowa z 1925 roku. Plan [w:] https://dawnemapykrakowa.pl/map/1925-krakow/?sft_kategoria_map=plany-krakow&16/50.0615/19.5298/1925b_krakow-mm_podklad_csb Ryc.17. Kompozycja urbanistyczna dawnego zespołu Szkoły Przemysłowej, w tym budynku Technikum Mechanicznego nr 15 na fragmencie Szczegółowego planu Krakowa z przyległymi gminami z 1947 roku. Plan [w:] https://dawnemapykrakowa.pl/map/1947-szczegolowy-plan-krakowa-z-przyleglosciami	

	wszystkich sferach: oddziaływanie wczesnego modernizmu i secesji, a zwłaszcza ogólnego klimatu „nowej sztuki”, sprzyjającego poszukiwaniu form nowych i oryginalnych, przejawiające się nie tylko w detalach, lecz także w proporcjach i płaszczyznach, nawiązujące w pełnym sensie do wzorów wieńskich; odwołujące się do świata interpretowanych form rodzimych, czerpanych z tradycji ludowych; Budynek główny (obecnie budynek Technikum) to budynek trójskrzydłowy o powierzchni około 2500 m².	gminami/15/50.0634/19.5264/1947_krakow-osm_podklad_czb. Ryc.18. Kompozycja urbanistyczna dawnej szkoły przemysłowej, w tym budynku Technikum Mechanicznego nr 15 na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor żółty: obszar dawnej szkoły; kolor fioletowy: działka, na której zlokalizowany jest budynek Technikum; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (dawny budynek główny zespołu - obecnie budynek Technikum Mechanicznego nr 15 - 1; budynek dawnej laboratorii chemicznej - obecnie Zespół Szkół Chemicznych - 2; dawny budynek warsztatów mechanicznych - obecnie Centrum Kształcenia Zawodowego nr 1 - 3); kolor jasnozielony - niezabudowana część działki (drogowa, dojazd, zieleni urzędowa i nieurzędowa). Oprac. D. Kuśnierz-Krupa.	
		 Ryc.19. Widok na wnętrze urbanistyczne zespołu dawnej Szkoły Przemysłowej oraz Technikum Mechaniczne nr 15 od strony południowej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.20. Widok na wnętrze urbanistyczne za budynkiem Technikum Mechanicznego nr 15 od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.	

		 Ryc.21. Widok na wnętrze urbanistyczne za budynkiem Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północnej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. Ryc.22. Widok na niezabudowaną część nieruchomości położoną za budynkiem Technikum Mechanicznego nr 15 od strony północnej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022.	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO Do stosunkowo jednorodnego architektonicznie zespołu budynków dawnej Szkoły Przemysłowej dobudowano wtórnie kolejny budynek, będący częścią Zespołu Szkół Mechanicznych im. Szczepana Humberta. Budynek ten	UWAGI Budynek dobrze zachowany biorąc po uwagę aspekt konserwatorski (zachowanie bryły obiektu, w tym proporcje, wystrój elewacji oraz detali architektonicznych).	Bibliografia B. Krasnowolski, <i>Szkoła Przemysłowa w Krakowie. Początki instytucji i historia</i>
	„dostawiono” do południowego skrzydła budynku głównego w latach 70-tych XX wieku; - Budynek Technikum nie został do końca odnowiony i zrewaloryzowany (do tej pory odnowiona jest jedynie elewacja frontowa – zachodnia); - Niezabudowana część działki nr <i>gr. 49/5</i> winna być sporządzona w zakresie siłowni, ciągów komunikacyjnych, miejsc parkingowych; - Na terenie brakuje wydzielonych stref odpoczynku i rekreacji dla uczniów; - Działka nr <i>gr. 49/5</i> ma potencjał i stwarza możliwości uzupełnienia funkcji edukacyjnej budynku Technikum.	- Prace prowadzone po 1945 roku nie zmieniły charakteru zespołu gmachów. Realizowane od 1999 roku roboty konserwatorskie, nadzorowane przez SKOZK eksponują wysokie wartości zabytkowe zespołu; - W tym momencie dla przedmiotowego terenu nie ma uchwalonego MPZP, jest on w trakcie procedowania.	budowy gmachów, „Krzysztofory”, nr 28, Kraków 2011, s. 251-270; K. Krzyżanowski, <i>Zarys historii i rozwoju Zespołu Szkół Mechanicznych nr 1 w Krakowie</i>, Kraków 1989, mpis; M. Motak, <i>Architektura czy rzemiosło? O budowlanych krakowskich okresach międzywojennego, [w:] Architektura i urbanistyka. Studia nad architekturą i urbanistyką Polski międzywojennej, t. VII: Planowanie, budowanie i ulepszanie Wielkiego Krakowa w odrodzonym państwie</i>, M. Motak (red.), Kraków, 2017, s. 9-50; J. Purciba, <i>Jaki powstał nowoczesny Kraków</i>, Kraków 1990.

12. Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, ul. Ułanów 9, KRAKÓW

12.1. Dane historyczne

Budynek Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji powstał przy ulicy Ułanów, na osiedlu Ugorek. Osiedle powstało na terenach przyłączonych do Krakowa w 1941 roku, jako część ówczesnej dzielnicy Rakowice. Osiedle Ugorek zostało zrealizowane w latach 1961–1967. Jego głównym projektantem był A. Radnicki, a za projekt urbanistyczny odpowiadali J. Plesner i J. Sierosławski. Wnętrza urbanistyczne osiedla

wypełnione są zielenią i połączone ze sobą ciągami pieszymi, które stanowią osie układu poprowadzone między ul. Ugorek, Fiołkową i Ułanów. Przy ciągach zaprojektowano pawilony handlowe oraz przedszkole. Zabudowę mieszkaniową wielorodzinną tworzą m.in. 10-piętrowe punktowce oraz bloki 4-piętrowe. Na Osiedlu zaprojektowano także szkoły, m.in. Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, który wzniesiono w latach 70-tych XX wieku.

W dniu 1 września 1977 roku zarządzeniem Kuratora Oświaty i Wychowania w Krakowie powołano Zespół Szkół Melioracji Wodnych. 1 września 1988 roku do Zespołu Szkół Melioracji Wodnych decyzją Kuratora Oświaty i Wychowania w Krakowie włączono Zasadniczą Szkołę Ogrodniczą w zawodzie ogrodnik terenów zieleni. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej 1 września 1993 roku utworzył w ramach Zespołu Technikum Ogrodnicze na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej. Decyzją Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 17 lutego 1997 roku dotychczasową nazwę Zespół Szkół Melioracji Wodnych zastąpiono Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji.

12.2. Kompozycja Architektoniczna i Urbanistyczna

Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji został zbudowany w latach 70-tych XX wieku; Budynek reprezentuje modernizm lat 70-tych XX wieku; Bryła szkoły jest rozczłonkowana; Rzut budynku składa się z kilku prostokątów; Elewacje mają skromny detal i symetryczne, rytmiczne podziały; Należy zauważyć, że remont elewacji (termomodernizacja) nieco zmienił pierwotny charakter i wyraz estetyczny obiektu.

Kompozycja urbanistyczna Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji jest częścią kompozycji urbanistycznej Osiedla Ugorek. Zespół położony jest przy ulicy Ułanów, jednak nie koresponduje kompozycyjnie z jej przebiegiem.

Zespół został zbudowany na rozległej działce nr ewid. 177/2. Na tej samej działce zlokalizowane są także Miejskie Centrum Obsługi Oświaty w Krakowie (składające się z dwóch budynków połączonych łącznikiem). Z działką nr ewid. 177/2 graniczy zabudowa jednorodzinna (od zachodu) oraz wielorodzinna (od wschodu). Zespół otoczony jest zielenią, w różnym stopniu urządzoną; Przedpole szkoły stanowi urządzona i zakomponowana zielen; Za budynkiem szkoły (od strony północnej) znajduje się zespół boisk sportowych).

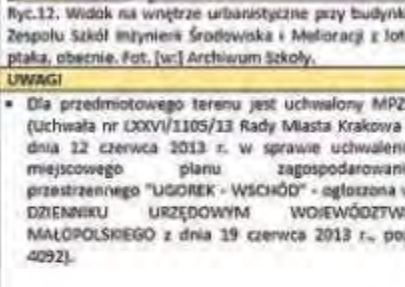
12.3. Diagnoza stanu istniejącego z uwagami autora opracowania

Budynek Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji jest w dobrym stanie technicznym. W ostatnich latach został odnowiony i stermodernizowany; Działka, na której wzniesiono zespół jest obszerna i tylko częściowo zagospodarowana, zatem stwarza możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy. Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP (Uchwała nr LXXVI/1105/13 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "UGOREK - WSCHÓD" - ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego z dnia 19 czerwca 2013 r., poz. 4092).

Analizy uwarunkowań historycznych, urbanistycznych i kompozycyjnych w reprezentatywnych placówkach			
NAZWA PLACÓWKI ORAZ ADRES	ORTOFOTOMAPA ORAZ ZDJĘCIA STANU ISTNIEJĄCEGO	HISTORYCZNA IKONOGRAFIA	DANE HISTORYCZNE
Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji ul. Ulanów 8, KRAKÓW	 Ryc.1. Ortofotomapa terenu Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, [w:] www.geoportal.gov.pl		Budynek Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji powstał przy ulicy Ulanów, na osiedlu Ugorek. Osiedle powstało na terenach przyłączonych do Krakowa w 1941 roku, jako część ówczesnej dzielnicy Rakowice. Osiedle Ugorek zostało zrealizowane w latach 1961–1967. Jego głównym projektantem był A. Radnicki, a za projekt urbanistyczny odpowiadał J. Plesner i J. Sierosławski. Wnętrza urbanistyczne osiedla wypełnione są zielenią i połączone ze sobą ciągami pieszymi, które stanowią oś układu poprzecznic między
	 Ryc.2. Widok na budynek (elewacja frontowa) Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.3. Widok na budynek (fragment elewacji tylnej) Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.		ul. Ugorek, Fiołkową i Ulanów. Przy ciągach zaprojektowano pawilony handlowe oraz przedszkole. Zabudowę mieszkaniową wielorodzinną tworzą m.in. 10-piętrowe punktowe oraz bloki 4-piętrowe. Na Osiedlu zaprojektowano także szkoły, m.in. Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, który wzniesiono w latach 70-tych XX wieku. W dniu 1 września 1977 roku zarządzeniem Kuratora Oświaty i Wychowania w Krakowie powołano Zespół Szkół Melioracji Wodnych. 1 września 1988 roku do Zespołu Szkół Melioracji Wodnych decyzją Kuratora Oświaty i Wychowania w Krakowie włączono Zasadniczą Szkołę Ogrodniczą w zawodzie ogrodnik terenów zieleni. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej 1

	 Ryc.4. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji z lotu ptaka, obecnie. Fot. [w:] Archiwum Szkoły.		września 1993 roku utworzył w ramach Zespołu Technikum Ogrodnicze na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej. Decyzją Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 17 lutego 1997 roku dotychczasową nazwę Zespołu Szkół Melioracji Wodnych zastąpiono Zespołem Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji.
	KOMPOZYCJA ARCHITEKTONICZNA • Zespół Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji został zbudowany w latach 70-tych XX wieku; • Budynek reprezentuje modernizm lat 70-tych XX wieku; • Bryła szkoły jest rozczłonkowana; • Rzut budynku składa się z kilku prostokątów; • Elewacje mają skromny detal i symetryczne, rytmiczne podziały;	KOMPOZYCJA URBANISTYCZNA • Kompozycja urbanistyczna Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji jest częścią kompozycji urbanistycznej Osiedla Ugonek; • Zespół położony jest przy ulicy Ułanów, jednak nie koresponduje kompozycyjnie z jej przebiegiem; • Zespół został sbudowany na rozległej działce nr ewid. 177/2;	UMIARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ OBIEKTU/UKŁADU URBANISTYCZNEGO/ KRAJOBRAZU KULTUROWEGO
	• Należy zauważyć, że remont elewacji (termomodernizacja) nieco zmienił pierwotny charakter i wyraz estetyczny obiektu.	• Na tej samej działce zlokalizowane są także Miejskie Centrum Obsługi Oświaty w Krakowie (składające się z dwóch budynków połączonych łącznikiem); • Z działką nr ewid. 177/2 graniczy zabudowa jednorodzinna (od zachodu) oraz wielorodzinna (od wschodu); • Zespół otoczony jest zielenią, w różnym stopniu urządzonej; • Przedpole szkoły stanowi urządzone i zakomponowana zieleń; • Za budynkiem szkoły (od strony północnej) znajduje się zespół boisk sportowych);	
		 Ryc.5. Kompozycja urbanistyczna Osiedla Ugonek. Zaznaczona lokalizacja szkoły. Ryc. [w:] Krakowskie Osiedla modernizmu lat 1945-1990, M. Włodarczyk (red.), Wyd. SARP O. Kraków, Kraków 2014, s. 87.	

		 Ryc.6. Kompozycja urbanistyczna terenu, na którym zlokalizowany jest budynek Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, na fragmencie mapy ewidencyjnej. LEGENDA: kolor fioletowy: granice terenu, na którym zlokalizowany jest zespół; kolor pomarańczowy - zabudowana część działki (budynek Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji - 1, budynek Miejskiego Centrum Obsługi Oświaty w Krakowie - 2); kolor zielony - niezabudowana część działki (boiska, dojścia, dojazdy, plan zabaw, zieleń urządzona i nieurzadzona. Oprac. D. Kuśnierz-Krupa.	
		 Ryc.7. Widok na wnętrze urbanistyczne przed budynkiem Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji od strony południowo-zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022. Ryc.8. Widok na wnętrze urbanistyczne przed budynkiem Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji od strony wschodniej, obecnie. Fot. D. Kuśnierz-Krupa, 2022.	

		Ryc.9. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. Ryc.10. Widok na wnętrze urbanistyczne (zespół boisk oraz zieleni) przy budynku Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji od strony zachodniej, obecnie. Fot. D. Kuźniarz-Krupa, 2022. 	
		Ryc.11. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji z lotu ptaka, obecnie. Fot. [w:] Archiwum Szkoły. Ryc.12. Widok na wnętrze urbanistyczne przy budynku Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji z lotu ptaka, obecnie. Fot. [w:] Archiwum Szkoły. 	
	DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO - Budynek Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji jest w dobrym stanie technicznym; - W ostatnich latach został odnowiony i <u>sterminomodernizowany</u>; - Działka, na której wzniesiono zespół jest obszerna i tylko częściowo zagospodarowana, zatem stwarza możliwość uzupełnienia funkcji edukacyjnej szkoły o kolejne elementy.	UWAGI Dla przedmiotowego terenu jest uchwalony MPZP (uchwała nr LXXVI/1105/13 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "UGOREK - WŚCHÓD" - ogłoszona w DZIENNIKU URZĘDOWYM WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO z dnia 19 czerwca 2013 r., poz. 4092).	Bibliografia - Krakowskie Osiedla modernizmu lat 1945-1990, M. Włodarczyk (red.), Wyd. SARP O. Kraków, Kraków 2014, s. 44. M. Włodarczyk, Modernizm 1956-1970 w Krakowie. Uwarunkowania, przykłady, dziedzictwo, Wyd. SARP O. Kraków, Kraków, 2019.